

ALLAHOV POSLANIK MUHAMMED S.A.V.S.

محمد رسول الله صلى الله عليه وسلم باللغة البوسنوية

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kerim Aš-šihā

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Prijevod:

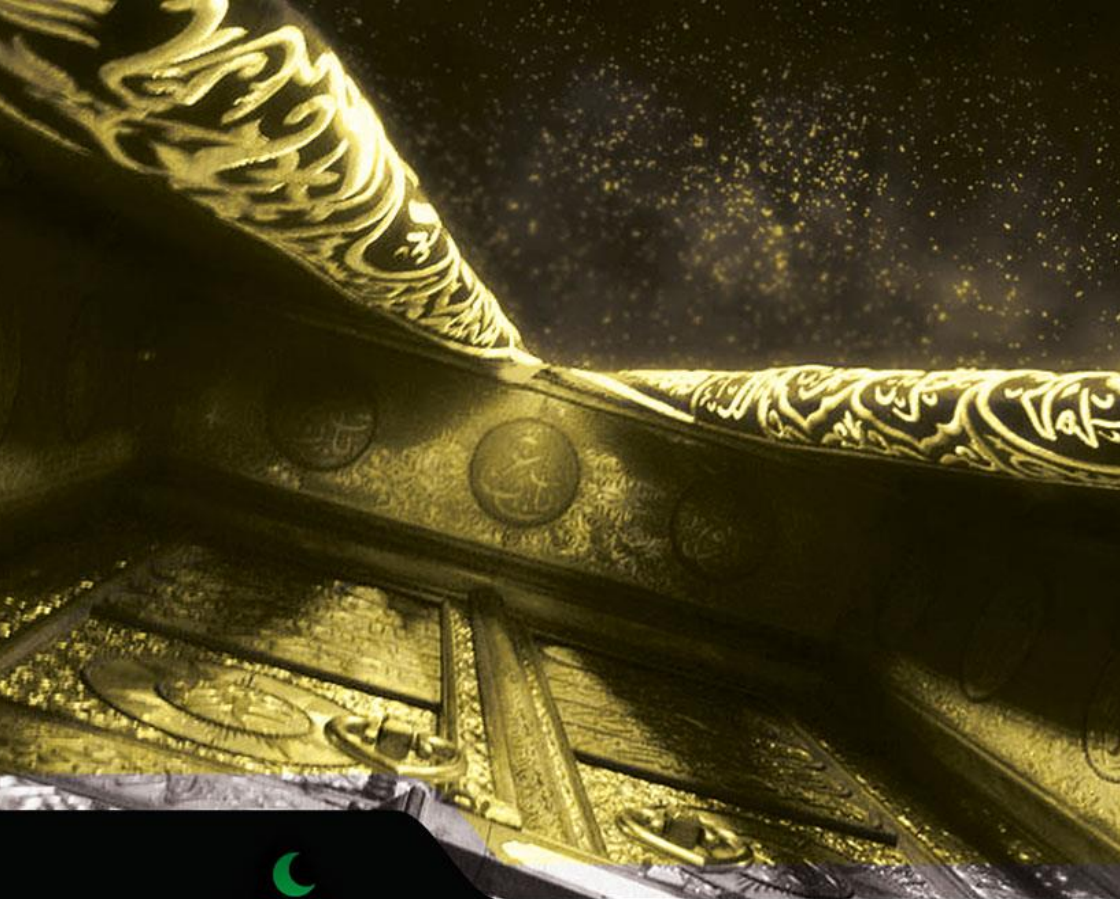
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Mustafa Gološ

Revizija:

Ifet Zukorlić

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

ALLAHOV POSLANIK MUHAMMED S.A.V.S.

U IME ALLAHA MILOSTIVOG SAMILOSNOG

Sva hvala i zahvala pripadaju Allahu, Gospodaru svjetova i neka je salevat i selam na našeg vjerovjesnika Muhammeda, njegovu porodicu i sve njegove drugove. A nakon toga...

PREDGOVOR

Kada govorimo o Muhammedu, Allahovom poslaniku koji je poslat svim ljudima, uistinu govorimo o najvećoj ličnosti koju drevna i savremena povijest poznaje. Ova konstatacija nije izrečena tek onako. Onaj ko je čitao njegovu biografiju, upoznao njegov ahlak (moral i karakter) i njegove vrline, ali bez vjerske pristrasnosti i ličnih predrasuda može potvrditi ispravnost ove naše konstatacije. O ovome svjedoče i nemuslimani koji su korektni i pravični. Kaže profesor Hasan Aliji, Allah mu se smilovao, u časopisu „Nurul-Islam“¹: „Rekao mi je jedan prijatelj koji je hindus – Smatram da je poslanik Islama, Muhammed a.s., najveća i najpotpunija svjetska ličnost. Upitao sam ga – Zbog čega misliš da je Muhammed a.s. najveća ličnost svijeta? Odgovorio mi je: „Mislim da Poslanik Islama posjeduje raznovrsne karakteristike, veliki moral i brojne vrline koje nijedan drugi čovjek u svjetskoj povijesti nije imao. Bio je kralj kojem je cijela otadžbina bila pokorna, mogao je u njoj da radi šta hoće i kako hoće, ali je uprkos tome bio ponizan i skroman. Smatrao je da on, zapravo, ne posjeduje ništa već je sve u rukama njegova Gospodara. Vidjećeš ga u ogromnom bogatstvu kako mu dolaze kamile povijene pod teretom u njegov grad, ali je on

¹ Poruka Muhammedova, 8. predavanje o Poslanikovoju biografiji i poruci Islama - Sejjid Sulejman En-Nedevi, strana 114,115.

i pored toga bio u potrebi pa se u njegovoj kući danima ne bi naložila vatra radi spremanja hrane te je uglavnom gladovao. Bio je veliki vođa koji je predvodio malobrojnu i slabašnu vojsku, slabo opremljenu. Sa takvom vojskom se borio protiv vojske koja broji na hiljade potpuno opremljenih vojnika i nanio im težak poraz. Volio je i širio mir i uticao je na sklapanje primirja smirenošću srca i blagošću čiji su uslovi stavljeni na papir, a imao je sa sobom hiljade svojih drugova hrabrih i naoružanih kopljima i mačevima, koji su bili temperamentni i srčani, puni elana i entuzijazma. Bio je neustrašivi junak koji je sam stajao naspram hiljada svojih neprijatelja neosvrćući se na njihovu brojnost. No uprkos tome, bio je nježnog srca, milostiv i blag bojeći se da ne prolije kap krvi. Bio je obuzet razmišljanjem o cijelom Arabijskom poluotoku pritom ne zaboravljajući svoju kuću, svoje supruge i djecu, siromašne muslimane i siročad. Brinuo se i o ljudima koji su zaboravili na svoga Stvoritelja i odvrćali od Njega. Nastojao je da popravi njihovo stanje. Jednom riječju, Muhammed a.s. je bio čovjek koji se brinuo za cijeli svijet, no i pored toga je bio posvećen Allahu s.v.t. povučen od ovog svijeta. On je na njemu (ovom svijetu), ali kao da nije jer njegovo je srce bilo vezano samo za Allaha i ono čime je On Uzvišeni bio zadovoljan. Nikome se nije svetio iz ličnih razloga. Pozivao je da se prema njegovim neprijateljima lijepo ophodi i želio im je hajr (dobro), ali nije praštao Allahovim neprijateljima i nije ih ostavljao na miru. Neprestano je upozoravao one koji odvrćaju od Allahovog puta i prijetio im džehennemskom kaznom. Bio je zahid (onaj koji se usteže od dunjaluka), pobožnjak koji je noći provodio u spominjanju i sjećanju na Allaha s.v.t. moleći Ga za spas. Kao što se može zamisliti na osnovu njegovih osobina da je bio neustrašiv vojnik i borac sa sabljom, isto tako je bio i pametan i inteligentan poslanik, nepogrešivi vjerovjesnik koji osvaja

zemlje i pobjeđuje narode. On je uistinu ležao na hasuri i jastuku od palminog lišća i vlakana. Kada je riječ o tome da je vladao arapima možemo reći da je bio kralj arapskih zemalja iako je njegova porodica bila u oskudici i siromaštvu, i nakon što mu je dolazio ogroman imetak sa svih krajeva Arabijskog poluotoka. Jedne prilike je bio u krugu svoje džamije među mnoštvom ljudi pa mu prilazi njegova ćerka Fatima, dio njegove jetre, i žali mu se kako mu se uželjela pa ga je zagrlila svojim rukama i udovoljila svojoj želji. Poslanik a.s. je tada podijelio muslimanima ono što im je Allah kao ratni plijen darovao. Svojoj ćerki nije ništa od toga dao osim što je dovio za nju riječima kojima ju je podučio da dovi svome Gospodaru, Allahu Uzvišenom. Toga dana mu je došao njegov ashab Omer r.a. pa je pogledom razgledao po sobi i ne nađe ništa osim hasure na kojoj je ležao Poslanik a.s. koja je ostavila trag na njegovom boku. Sve što je bilo u kući moglo bi stati u jednu zdjelu (posudu), a u njegovoj blizini je bila okačena o klin pohabana mješina. To je sve što je imao Allahov Poslanik a.s. onog dana kada mu se pokorilo i pola arapa. Kada je Omer r.a. vidio ovo nije mogao suzdržati suze iz svojih očiju pa ga je upitao Allahov Poslanik a.s: “Šta te je rasplakalo Omere?” Reče Omer: “A kako da ne plačem?! Kajsar i Kisra uživaju u blagodatima dunjaluka, a Allahov Poslanik nema ništa osim onoga što vidim.” Na to mu reče Poslanik a.s: “Zar ne bi bio zadovoljan, o Omere, da sve što Kajsar i Kisra imaju bude njihov udio na dunjaluku i njegove blagodati, a da ahiret bude samo za nas!?”

Kada je Vjerovjesnik a.s. opkolio sa svojom vojskom Mekku da je osvoji Ebu Sufjan je bio na strani Abbasa, amidže poslanikovog, zajedno su gledali muslimanske borce kako im se približavaju sa svih strana. Za Ebu Sufjana skoro da nije bilo bezbjednog mjesta zbog njegovog suprostavljanja Islamu. Uznemirile su ga mnogobrojne skupine muslimana i plemena

koja su im se priključila. Polako su napredovali prema Mekki sa strane gdje se nalazi Saffa poput bujice koju ne može ništa spriječiti niti zaustaviti. Reče Ebu Sufjan svome drugu: “O Abbase, doista je tvoj bratanac postao veliki kralj.” Abbas mu odgovori misleći na nešto sasvim drugo u odnosu na ono što je Ebu Sufjan smatrao: “Ebu Sufjane, nije to ta vlast. Ovo je poslanstvo i poslanica.”

(iz priče o osvajanju Mekke iz dva “Sahiha”)

Adi At-Tai, sin Hatima Az-Zai’a As-Sajta, koji je bio primjer plemenitosti i velikodušnosti, a bio je vođa plemena At-Tai. Jednog dana je prisustvovao sastanku Poslanika a.s., a tada je još uvijek bio kršćanin i vidio je poštovanje i uvažavanje Poslanika a.s. od strane ashaba. Na njima je bila oprema za borbu, oružje i štitovi. Bilo mu je nejasno da li se radi o poslanstvu ili o vlasti pa se zapitao: “Je li ovo jedan od kraljeva ili jedan od Allahovih poslanika?” U tome je Poslaniku a.s. došla jedna siromašna žena od medinskih služavki i rekla: “O Allahov Poslaniče, želim da ti nešto u tajnosti ispričam.” Na to reče Poslanik a.s: “Pogledaj i izaberi koju hoćeš ulicu Medine da se izdvojimo.” Ostao je sa njom i saslušao je sve dok nije završila. Bilježi ga Ebu Davud, a šejh Albani ga smatra vjerodostojnim.

Kada je Adi ibn Hatim vidio ovu zadivljujuću skromnost Poslanika a.s., a među svojim ashabima je poštovan poput kralja, tama neistine i laži je otišla od njega i istina mu je postala jasna. Bio je čvrsto ubijeden da je riječ o Allahovoj poslanici. Zatim se uputio prema svome krstu, istrkao ga i sa ashabima Allahovog Poslanika ušao u svjetlo Islama.

Spomenućemo i govore nekih orijentalista² o Muhammedu a.s. Mi kao muslimani koji vjerujemo u njegovo poslanstvo i poruku nismo u potrebi za time, ali ćemo ih navesti iz dva razloga:

- Prvi razlog što ćemo spomenuti riječi orijentalista o Muhammedu a.s., je taj kako bi neki muslimani koji o Islamu ne znaju ništa osim njegova imena pročitati ovo i saznali šta nemuslimani govore i misle o njihovom Vjerovjesniku, koga su ostavili kada je riječ o slijeđenju i ugledanju na njega a.s. Možda će to biti početak njihovog iskrenog povratka vjeri.

- Drugi razlog zbog kojeg navodimo riječi orijentalista, je da nemuslimani mogu to pročitati i saznati pravu istinu o pouzdanom Poslaniku iz usta svojih sunarodnika koji govore njihovim jezikom, u nadi da će krenuti putem Islama, ili da će to biti početak ozbiljnog proučavanja ove uzvišene vjere. One koji ovo budu čitali bih zamolio da se ne povode razmišljanjem drugih već da sami, bez pristrasnosti, razluče istinu od laži i tačno od netačnog. Molim Allaha s.v.t. da im okrene srca ka istini, uputi ih k Njemu Uzvišenom i da ih uputi na pravi put.

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kerim Aš-šiha

WWW.ISLAMLAND.COM

Email: info@islamland.com

² Treba znati da orijentalisti imaju različite ciljeve u proučavanju i studiranju Islama. Neki od njih proučavaju Islam kako bi spoznali istinsku vjeru i njih Allah najčešće uputi ka istini i njenom slijeđenju. Drugi pak proučavaju Islam kako bi našli neke slabosti u njemu – kako bi iskrivili i pokvarili sliku o njemu – borili se protiv njega i srušili ga. To čine ubacivanjem sumnji, lažnim etiketiranjem i optužbama, ali njihov trud je osuđen na neuspjeh. Ima i onih koji proučavaju Islam kao vjeru i oni uglavnom nude ispravne činjenice i jasne informacije.

KO JE POSLANIK MUHAMMED A.S.?

NJEGOVO PORIJEKLO

On je Ebu Kasim Muhammed bin Abd Allah bin Abdulmuttalib. Njegovo porijeklo doseže do Adnana, jednog od potomaka Ismaila, Allahovog vjerovjesnika, koji je sin Ibrahima kojeg je Allah nazvao svojim prijateljem, neka je mir na njih. Njegova majka je Amina ćerka Vehbova. I njeno porijeklo doseže do Adnana koji je potomak Ismaila, Allahovog vjerovjesnika, koji je sin Ibrahima kojeg je Allah nazvao svojim prijateljem, neka je mir na njih.

Kaže Poslanik a.s.: „Doista je Allah od potomaka Ismailovih izabrao i odlikovao Kenance, od njih je odabrao Kurejšije, od Kurejšija je odabrao pleme Benu Hašim, a od njih je izabrao i odlikovao mene.“ (Sahihu Muslim)

Na osnovu ovoga Muhammed a.s. potiče iz porodice koja ima najbolje porijeklo na Zemlji što svjedoče i njegovi neprijatelji. Ebu Sufjan koji je bio predvodnik u neprijateljstvu prema Vjerovjesniku a.s., prije nego je primio Islam potvrđuje i svjedoči o ovome pred Heraklom, bizantijskim kraljem. Od Abd Allaha ibn Abbasa r.a. se prenosi da je Poslanik a.s. napisao pismo Kajsaru u kojem ga poziva da primi Islam. Poslao ga je po Dihjetu Elkelbiju i naredio mu da ode kod namjesnika Basre koji će ga odvesti do Kajsara. Kajsar je nakon što je Allah od njega otklonio perzijsku vojsku krenuo ka Jerusalimu pješice da se zahvali Bogu na blagodatima. Kada je do Kajsara stiglo pismo Allahovog Poslanika a.s. pročitao ga je i rekao: “Dovedite mi nekog iz njegovog naroda da se raspitam o Allahovom Poslaniku.” Dalje pripovijeda Ibn Abbas da ga je Ebu Sufjan obavijestio da se nalazi u Šamu sa nekim ljudima trgovcima iz plemena Kurajš za vrijeme primirja između

Allahovog Poslanika a.s. i Kurajšija nevjernika. Ebu Sufjan kaže: “Našli smo Kajsarovog izaslanika u jednom dijelu Šama pa je on pošao sa mnom i mojim drugovima i tako smo stigli u Jerusalem. Kajsar je sjedio u svom društvu, na glavi je imao krunu, a oko njega su bili bizantijski velikodostojnici. Kajsar reče svom prevodiocu: “Pitaj ih ko je po srodstvu najbliži ovom čovjeku koji za sebe tvrdi da je Vjerovjesnik.” Tada Ebu Sufjan odgovori: „Ja sam sa njim u srodstvu“, pa me je postavio ispred sebe, a ostale Kurejšije su sjele iza mene. Zatim je pozvao prevodioca kojem reče: „Reci im da ću ovog ispred mene pitati o tom čovjeku - vjerovjesniku, pa ako me bude lagao, onda će i njega u laž utjerivati“, a Ebu Sufjan odgovori: „Tako mi Gospodara, da se ne bojim da će se i na mene lagati, lagao bih!“ “Onda se Hirakle obratio prevodiocu riječima: „Upitaj ga kakvog je taj čovjek porijekla među njima?“ „Dobrog je porijekla“ – odgovori Ebu Sufjan. „Da li je neko iz njegove porodice bio vladar?“ – postavi drugo pitanje Hirakl. „Nije“ – odgovori mu Ebu Sufjan. „Da li ste ga smatrali lažljivcem prije nego što je počeo govoriti da je poslanik?“ „Nismo“ – odlučno odgovori Ebu Sufjan. „Da li ga više slijede ugledni, oholi i bogati, ili siromašni, nejak i nezaštićeni?“ „Više siromašni“, odgovara Ebu Sufjan. „Povećava li se njihov broj ili se smanjuje?“ „Povećava se iz dana u dan“ – zabrinuto će Ebu Sufjan. „Ima li neko od njih da se odmetne od onoga u šta poziva Vjerovjesnik nakon što je prihvatio da ga slijedi, iz mržnje prema njemu?“ „Ne napuštaju ga“ – reče Ebu Sufjan. „Da li se borite protiv njega i kakav je ishod borbi?“ „Borimo se protiv njega i njegovih sljedbenika i nekada nas oni pobjede (aludirajući na bitku na Bedru), a nekada im mi nanesimo poraz (aludirajući na bitku na Uhudu).“ „Ima li običaj da krši obećanja i ugovore?“ „On ne krši ugovore! Još uvijek traje ugovor između nas o zabrani ratovanja, pa ne znam da ga nije za vrijeme mog odsustva prekršio.“ Šta vam naređuje – upita

Hirakle. Naređuje nam da obožavamo Allaha i da Mu ne pripisujemo druga. Naređuje nam da obavljam namaz i dajemo zekat, naređuje nam blagost i poštovanje dogovora i emaneta – reče Ebu Sufjan.

Zatim se Hirakl obrati prevodiocu: „Reci mu da sam ga pitao za njegovo porijeklo, a pretpostavljao sam da je ugledan u svom narodu, jer je to bio slučaj sa svim poslanicima prije njega. Pitao sam te da li je neko prije njega govorio ono što on govori. Kada si mi rekao da niko prije njega nije pozivao u ono što on poziva, rekao bih da je neko prije njega u to pozivao, onda bi se moglo reći da je samo taj govor preuzeo. Pitao sam te da li ste ga smatrali lašcem prije njegovog poslanstva, pa si mi odgovorio da je poznat po povjerljivosti i iskrenosti, a rekao bih da onaj koji ne laže ljude neće lagati ni na Gospodara. Pitao sam te da li je u njegovoj porodici bilo vladara, a ti si mi odgovorio da nije, pa smatram da, ako bi bilo u njegovoj porodici vladara, onda bih mogao reći da on želi vlast. Pitao sam te o njegovim sljedbenicima, pa si mi potvrdio da ga slijede siromašni i nezaštićeni, a to su upravo sljedbenici i prijašnjih poslanika. Zatim sam te pitao da li ga njegovi sljedbenici napuštaju iz mržnje prema njemu, pa si mi odgovorio da ga ne napuštaju, a ja ti kažem da iman ne napušta iskrena srca. Onda sam te pitao da li se broj njegovih sljedbenika povećava ili smanjuje, a ti si mi odgovorio da se svakodnevno povećava, što je slučaj i sa imanom koji se povećava u srcu vjernika sve dok se ne upotpuni. Pitao sam te da li se borite protiv njega i kakav je ishod tih bitaka, pa si mi odgovorio da se borite i da nekada on pobjeđuje a nekada vi, što je bio slučaj sa prijašnjim poslanicima i obično bi krajnji ishod bio u korist poslanika. Kada si mi odgovorio da ne krši ugovore i obećanja, sjetih se da ni prijašnji poslanici nikada nisu kršili svoja obećanja. “

„Ako se doista nalazi kod njega ono što ti govoriš“ – reče Hirakle – „onda je on Vjerovjesnik za kojeg sam znao da će se pojaviti, ali nisam znao da će biti od vas (Arapa). Kada bih znao da je moguće, volio bih da se susretnem sa njim, a kada bih bio kod njega prao bih mu noge, a njegovo carstvo će doprijeti do mojih nogu (tj. osvojiti će Vizantijsko carstvo).“

Onda je Hirakl naredio da mu se glasno pročita pismo koje mu je uputio Resulullah s.a.w.s., a u njemu je stajalo: „U ime Allaha Milostivog, Samilosnog, od Muhammeda Poslanika Allahova, Hiraklu, vladaru Bizantije. Spas neka je na onoga koji slijedi uputu. Pozivam te pozivom Islama, prihvati Islam – bit ćeš spašen (Eslim – Teslem), prihvati Islam, Allah će ti dvostruku nagradu dati, a ako odbiješ, naslijedit ćeš grijeha svih podanika u tvom carstvu. O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo! Pa ako oni ne pristanu, vi recite: – Budite svjedoci da smo mi muslimani!“

Kada je završeno čitanje pisma, nastala je galama i prepirka prisutnih (zbog toga što Hirakl naginje ka vjerovanju Muhammeda s.a.v.s.). Zatim nam je naređeno da izađemo, a kada smo izašli rekao sam svojim saputnicima: „Povećala se popularnost sinu Ebu Kebša (nadimak za Harisa ibn abdu-l-Uzza, oca Muhammeda s.a.w.s. po mlijeku) do te mjere da ga se vladari Vizantije plaše! “Bio sam još tada ubijeden da će vjera koju propovijeda Muhammed doživjeti ekspanziju, a kasnije mi je Allah rasprostranio grudi i prihvatio sam Islam. (Sahihul- Buhari)

ROĐENJE MUHAMMEDA A.S. I NJEGOVO ODRASTANJE

Muhammed a.s. je rođen 571. godine u plemenu Kurajš koje su arapi poštovali i prema njemu gajili prijateljstvo na svaki način. Rođen je u Mekki koja je bila vjerski centar za Arabijski poluotok, u kojoj se nalazila časna Ka'ba koju je sagradio Ibrahim a.s., otac vjerovjesnika, sa svojim sinom Ismailom a.s., koju su arapi hodočastili i tavafili oko nje. Otac Muhammeda a.s. je umro još dok je Poslanik a.s. bio u utrobi svoje majke. Nakon što se rodio umrla mu je i majka. Živio je kao siroče, a odgajao ga je njegov djed Abdul-Muttalib. Kada mu je umro i djed odgajao ga je njegov amidža Ebu Talib. Njegovo i ostala plemena su obožavala kipove. Pravili su ih od drveta, kamena, a neke i od zlata. Stavljali su ih oko Ka'be i bili su ubijedeni da im oni donose korist i štetu. Cijeli njegov život je bio protkan istinom i povjerenjem. On nije znao za izdaju, laž, prevaru niti pronevjeru. U svom narodu je bio poznat po povjerenju i pouzdanosti pa su njemu povjeravali svoje stvari i depozite kada bi išli na put. Također je bio poznat po iskrenom govoru. Bio je poznat po najljepšem ahlaku (ponašanju), blagom i jasnom govoru. Ljudima je želio dobro, volio ga je njegov narod. Poštovan je i uvažavan od bližnjeg i daljnjeg. Bio je lijepa izgleda da mu se čovjek ne može nagledati ljepote, neka je salevat i selam na njega. Bio je lijepog ahlaka u svakom smislu ove riječi. Rekao je Uzvišeni o njemu: **“Jer ti si, zaista, najljepše čudi.”** (Al-Kalam 4)

Rekao je o Poslaniku a.s. Tomas Karlajl³ u svojoj knjizi “Heroji”: “Primjetno je da je Muhammed još od svog djetinjstva bio mislilac i intelektualac. Njegovi drugovi su ga

³ Engleski pisac (1795-1881), „Rekli su o Islamu“, dr. Imaduddin Halil, str. 124

nazvali El-Emin (pouzđani, povjerljivi), što znači da je bio iskren i pošten čovjek – iskren u svojim djelima, govoru i mislima. Iz njegovih usta nije izašla nijedna riječ a da u njoj nije bilo mudrosti i elokventnosti. Zasigurno znam da je šutio onda kada nije bilo potrebe za govorom, a kada bi progovorio – divnog li razmišljanja i mudrosti! Vidjeli smo da je cijelog svog života bio principijalan, odlučan i bavio se važnim, suštinskim stvarima. Bio je plemenit, dobročinitelj, neizmjerio dobar, bogobojazan, izvrstan i slobodan. Bio je veoma ozbiljan i iskren čovjek, no i pored toga nije bio grub i osoran već fleksibilan i popustljiv. Okupljao je ljude, bio je srdačan, nasmijan. Druženje sa njim je bilo pohvalno, puno ljubaznosti, čak se šalio i zabavljao. Općenito, njegovo lice je osvjetljavao osmijeh iz iskrenog srca i duše. Bio je sposoban i vrlo galantan, po svojoj prirodi veličanstven. Nije ga odgajala ni škola ni učitelj, bio je neovisan od toga... Svoje poslove je obavljao sam duboko u pustinji.”

Prije poslanstva je volio da provodi noći u pećini Hira posvetivši se Bogu i bio je daleko na svaki način od gluposti i bestidnosti koje je činio njegov narod. Nije pio alkohol, nije se klanjao kipovima, nije se zaklinjao njima niti im je prinosio žrtvu kao što je to činio njegov narod. Čuvao je ovce za svoj narod. Rekao je Allahov Poslanik: **“Allah nije poslao nijednog vjerovjesnika a da taj vjerovjesnik nije bio čobanin.”** Ashabi (njegovi drugovi) ga upitaše: “Čak ni ti?” On odgovori: “Da, čuvao sam ovce stanovnicima Mekke za kirat (dio dinara).” Sahihul-Buhari

Nakon što je Muhammed a.s. napunio četrdeset godina svog života počinje da mu se objavljuje objava sa neba u Mekki, u pećini Hira gdje se osamljivao i posvećivao razmišljanu o Bogu. **Prenosi Aiša, majka pravovjernih r.a. a supruga Allahovog Poslanika: “Prvo s čim je počela Objava Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., bilo je u vidu istinitih snova. Sve što bi vidio**

u snu obistinilo bi se poput jutarnjeg svitanja. Kasnije je zavolio samoću. Osamljivao bi se u pećini Hira. Tu je boravio u pobožnosti i provodio brojne noći u molitvi ne silazeći svojima. Zato bi se, prethodno, snabdio hranom. Kada bi mu nestalo hrane, vratio bi se Hatidži, opet se snabdio kao i ranije i tako dok mu nije stigla Istina za vrijeme boravka u pećini Hira. Melek mu je došao i rekao: - Čitaj! 'Ne znam čitati', odgovorio je Muhammed, s.a.v.s. 'Zatim me je uzeo k sebi', pričao je on, 'i stisnuo toliko da me je muka spopala, a potom pustio i rekao: - Čitaj! 'Ne znam čitati', rekao sam, 'a on me uze i po drugi put, stisnu k sebi da me je muka spopala, pa me pusti i reče: - Čitaj! 'Ne znam čitati', rekao sam, 'a on me opet uze i po treći put stegnu pa pusti i reče:

(1) Čitaj, u ime Gospodara tvoga, koji stvara,

(2) stvara čovjeka od ugruška!

(3) Čitaj, plemenit je Gospodar tvoj,

(4) koji poučava peru,

(5) koji čovjeka poučava onome što ne zna.

Potom se Allahov Poslanik, s.a.v.s., vratio. Srce mu je jako lupalo. Ušao je kod Hatidže bint Huvejlid, r.a., i rekao: 'Pokrijte me! Pokrijte me!' Pokrili su ga, dok ga strah nije napustio, a onda je ispričao Hatidži šta se desilo i dodao: 'Bojim se za sebe!' - Ne, tako mi Allaha! - reče Hatidža - Allah te neće nikada poniziti, jer ti obilaziš rodbinu, pomažeš siročad i siromahe, gostoljubiv si i na strani si onih koji zastupaju istinu. Tada ga je Hatidža, r.a., odvela svome amidžiću Vereki ibn Nevfelu ibn Esedu ibn Abduluzzau, čovjeku koji je još u predIslamsko doba primio kršćanstvo. Dobro je poznao hebrejsko pismo i prepisivao iz Evandjelja na hebrejski jezik, što je Bog htio da prepisuje. Bio je oronuli starac i već oslijepio. - Amidžiću - rekla mu je Hatidža - saslušaj svog

bratića! - Moj bratiću - reče mu Vereka - šta je to šta si vidio? Allahov Poslanik, s.a.v.s., ispričao je Vereki slučaj koji je doživio (vidio). - To je Džibril, koga je Bog slao Musau - rekao mu je Vereka - kamo sreće da sam mlad i da budem živ kada te bude progonio tvoj narod. 'A zar će me oni progoniti?', upitao je Allahov Poslanik, s.a.v.s. - Da - reče on - jer nikada niko nije došao sa onim s čime si ti došao, a da nije bio napadan. Ako doživim to vrijeme, pomoći ću te koliko god budem mogao. Ubrzo iza toga Vereka je preminuo, a u dolasku Objave nastala je pauza. (Sahihul-Buhari, Muslim)

Ova sura je bila početak objave, a zatim su Poslaniku a.s. objavljene riječi Uzvišenog Allaha:

1.O ti pokriveni! 2. Ustani i opominji! 3. I Gospodara svoga veličaj! 4. I haljine svoje očisti! 5. I kumira se kloni! (Al-Muddassir 1-5)

Ova sura je bila početak njegova poslanstva i misionarstva pa je obznanio svoje poslanstvo. Počeo je pozivati u Islam svoj narod, stanovnike Mekke, pa je naišao na neodobravanje i odbijanje s njihove strane, samo zbog toga što je došao sa nečim novim, stranim i čudnim za njih, a tiče se njihovog života kako vjerskog tako i političkog, ekonomskog i društvenog. Poslanik a.s. nije prestajao s pozivanjem u vjerovanje u Allaha Jednog Jedinog i napuštanje i ostavljanje ibadeta svemu drugome osim Njemu Uzvišenom. Pozivao je da se napusti nerazumni način razmišljanja naroda i ono što oni obožavaju. Zabranjivao im je ono što je bilo izvor njihovog zadovoljstva, bogatstva i ponosa pa je zabranio kamatu, blud, kocku, alkohol. Pozivao je u ravnopravnost i jednakost među svim ljudima, među kojima nema razlike osim po bogobožnosti. Pa kako će kurejšije biti zadovoljni da oni budu izjednačeni sa robovima, a oni su elita arapa. Misija Poslanika a.s. nije naišla samo na odbijanje i neslaganje već i

na vrijeđanje i uznemiravanje pa su ga psovali, u laž utjerivali, lažno optuživali, govorili da je lud i opsihren i odbacili i zaboravili sve ono što su o njemu govorili prije obznanjivanja njegova poslanstva i misije. Njihovi maloumnici su ga napadali i fizički ga uznemiravali. **Abd Allah ibn Mesud r.a. prenosi:** “Jedne prilike je Poslanik a.s. klanjao pored Ka’be. Sakupiše se kurejšije pa jedan od njih reče – Zar ne vidite ovog dvoličnjaka! Ko će od vas da ode do mesara, uzme utrobu deve i baci je na njegova leđa kad padne na sedždu? Najgori i najbjedniji od njih bi poslan da to učini. Došao je sa iznutricom deve pa je sačekao da Poslanik a.s. padne na sedždu i stavio ju je na njegova leđa. Vjerovjesnik a.s. ostade na sedždi, a nevjernici su se toliko smijali da su se jedan prema drugom navodili. Neko ode po Fatimu r.a. koja je bila u blizini pa je ona žurnim korakom došla. Poslanik a.s. je ostao na sedždi sve dok ona nije sklonila sa njega utrobu deve. (Sahihul-Buhari)

U ovom kontekstu veli Munib El-Ezdi: “Dok sam bio u džahilijetu vidio sam Poslanika a.s. kako govori ljudima – O ljudi, recite nema drugog božanstva koje zaslužuje da mu se ibadet čini osim Allaha pa ćete uspjeti – pa su mu neki od njih pljuvali u lice, neki su bacali prašinu na njega, a neki su ga psovali i grdili sve do polovice dana. Zatim je dotrčala djevojčica sa velikom posudom vode pa je Poslanik a.s. oprao lice i ruke, pa reče: “O kćeri, ne boj se za svoga oca od siromaštva (u drugom rivajetu poraza) i poniženja.” (Al-Mu’džemul-kebir – At-Taberani)

Kaže Urve bin Zubejr da je pitao Abd Allaha bin Amra bin Asa o najžešćim zlostavljanjima i maltretiranjima od strane mušrika prema Allahovom Poslaniku a.s. pa mu je ovaj rekao: “Prišao je Ukbe bin ebi Muajt Allahovom Poslaniku a.s. dok je klanjao pored Ka’be pa mu je obmotao odjeću oko vrata i jako

zategao kako bi ga zadavio. Prišao je Ebu Bekr r.a. uhvatio ga za ramena i odgurnuo ga od Allahovog Poslanika a.s., a zatim rekao - Zar da ubijete čovjeka zato što govori: 'Moj Gospodar je Allah!', onoga koji vam je donio jasne dokaze od Gospodara vašeg? (Sahihul-Buhari)

Ovi događaji i incidenti nisu odvratili Allahovog Poslanika a.s. od svoje misije pa je stao pred plemenima koja su dolazila u Mekku radi hadždža. Povjerovala je u njega samo jedna mala skupina iz Jesriba, današnje Medine. Dogovorili su se da će mu pomoći i zaštititi ga ako dođe kod njih. Poslanik a.s. je sa njima poslao Musaba ibn Umejra, jednog od svojih ashaba kojeg je podučio učenjima Islama. Nakon svih ugnjetavanja i muka koje su mu zadali njegovi sunarodnici Allah Uzvišeni je dozvolio Poslaniku a.s. i potlačenim vjernicima koji su sa njim da učine hidžru u Medinu čiji su ih stanovnici primili i dočekali na najljepši način. Medina je postala stjecište da've (misije Islama) i prijestonica Islamske države. Poslanik a.s. se nastanio u njoj i počeo ih je podučavati Kur'anu i propisima vjere. Stanovnici Medine su bili oduševljeni njegovim moralom, ponašanjem i vrlinama pa su ga toliko zavoljeli da im je bio draži od njih samih. Utrkivali su se ko će mu biti na usluzi žrtvujući bogatstvo i dragocjenosti na tom putu. Živjeli su u vjerničkoj, duhovnoj zajednici koju je prekrivala sreća. U tom društvu se pojavila ljubav, bliskost i bratstvo među njegovim članovima pa su bogati i siromašni, ugledni i slabi, bijelci i crnci, arapi i nearapi postali isti u ovoj uzvišenoj vjeri. Nema razlike niti prednosti među njima osim po bogobojažnosti. Nakon godine provedene u Medini počele su nesuglasice između Poslanika a.s. i njegovog naroda koji je bio revoltiran onim što je postigao svojom misijom. Zatim se dogodila i prva bitka u Islamu, a to je bitka na Bedru u kojoj su se sukobile dvije različite skupine kada je riječ o brojnosti. Muslimana je

bilo 314, a nevjernika 1000. Allah Uzvišeni je pomogao Svoga Poslanika i njegove ashabe pa su pobjedili. Nakon toga je uslijedilo još bitaka između muslimana i mušrika, a poslije osam godina Poslanik a.s. je opremio vojsku koja je brojala 10 000 boraca. Uputili su se prema Mekki i osvojili je. Porazili su njegov narod koji ga je zlostavljao i sve one koji su ga maltretirali na sve moguće načine i kažnjavali njegove sljedbenike na razne načine sve dok ih nisu primorali da ostave svoj imetak, porodicu i ognjište. Poslanik a.s. ih je u potpunosti porazio. Ova godina je nazvana godinom pobjede o kojoj kaže Uzvišeni:

1. Kada Allahova pomoć i pobjeda dođu,
2. i vidiš ljude kako u skupinama u Allahovu vjeru ulaze –
3. ti veličaj Gospodara svoga hvaleći Ga i moli Ga da ti oprosti, On je uvijek pokajanje primao. (An-Nasr 1-3)

Zatim je sakupio stanovnike Mekke i rekao: “Šta mislite, šta ću učiniti sa vama?!” Rekli su: “Dobro, ti si brat plemeniti, sin brata plemenitog...” Reče Poslanik a.s.: “Idite, svi ste slobodni!” (Sunenul-Bejhekil-Kubra)

Ovo je bio razlog zbog kojeg su mnogi od njih prihvatili Islam. Zatim se Poslanik a.s. vratio u Medinu, a nakon izvjesnog vremena se ponovo uputio prema Mekki s namjerom da obavi hadždž sa 114 hiljada svojih ashaba koji su ga slijedili. Ovaj hadždž je poznat kao “oprosni hadždž” jer je on zapravo bio opraštanje od muslimana zbog skorog preseljenja na ahiret. Preselio je na ahiret u Medini u ponedjeljak, 12. Rebiul-evvela jedanaeste godine po hidžri kada je i ukopan. Muslimani su bili toliko zatečeni njegovom smrću da neki ashabi nisu mogli povjerovati u to. Jedan od njih je bio i Omer ibn Hattab koji je rekao: “Koga budem čuo da kaže da je umro Muhammed a.s.

odrubiću mu glavu!” Zatim je ustao Ebu Bekr r.a. i citrao riječi Uzvišenog Allaha:

Muhammed je samo poslanik, a i prije njega je bilo poslanika. Ako bi on umro ili ubijen bio, zar biste se stopama svojim vratili? Onaj ko se stopama svojim vrati neće Allahu nimalo nauditi, a Allah će zahvalne sigurno nagraditi. (Alu Imran 144)

Kada je Omer r.a. čuo ovaj ajet zastao je i povukao se pred knjigom Allaha s.v.t. Poslanik a.s. je umro u 63-oj godini života. Živio je u Mekki 40 godina prije poslanstva, a 13 godina nakon što postao Poslanik pozivajući ljude u tevhid. Zatim je učinio hidžru u Medinu i ostao u njoj 10 godina u kojoj mu je objava nastavljena sve dok mu nije objavljen cijeli Kur'an i upotpunjeni Islamski propisi.

Rekao je dr. G. Lebon⁴ u svojoj knjizi “Civilizacija arapa”: “Najvredniji čovjek po svojim djelima i zaslugama kojeg je historija zabilježila bio je Muhammed a.s. Zapadnjački znanstvenici su počeli na Muhammeda a.s. gledati korektno, premda je vjerska netrpeljivost i pristrasnost zaslijepila većinu historičara pa nisu spoznali njegovu vrijednost.”

⁴ Francuski doktor i istoričar o istočnim civilizacijama. „Rekli su o Islamu“, dr. Imaduddin Halil, str. 135

NJEGOV IZGLED

Allahov Poslanik a.s. je bio prosječne visine i širokih ramena, njegova kosa mu je padala do ušnih školjki, bio je najljepšeg lica i ahlaka (ponašanja). Nije bio ni previsok ni prenizak. Nije bio sasvim bijele boje niti skroz tamnopus. Kosa mu je bila između ravne i kovrdžave. Bio je najljepšeg lica među ljudima blistavog kao da je od srebra. Resulullahova boja bila je ezher'ul-levn (veoma bijela i blistava boja) poput bisera i imao je jaku i gustu bradu. Upitan je Džabir bin Semura r.a. da li je lice Poslanika a.s. bilo poput sablje pa je odgovorio: “Bilo je okruglo poput sunca i mjeseca (Muslim), širokih usta, široka čela, a na petama je imao malo mesa. Bio je bijele puti, ni debeo ni mršav, ni visok ni nizak. Bio je krupnih ruku i nogu, osrednjih šaka. Kaže Enes r.a. o Poslaniku a.s.: “*Nisam dodirnuo ni svilu ni kadifu nježniju od ruke Allahovog Poslanika, salla Allahu alejhi ve sellem. I nisam pomirisao misk niti anber ugodnijeg mirisa od mirisa Allahovog Poslanika, salla Allahu alejhi ve sellem.*“ (Pogledaj Sahihul-Buhari i Sahihu Muslim)

AHLAK I VRLINE ALLAHOVOG POSLANIKA A.S.

1. POTPUNOST I ZRELOST RAZUMA I INTELEKTA

Poslanik a.s. je dostigao najviši stepen savršenstva mudrosti i intelektualnog poimanja kakav niko drugi od ljudi ne može imati. Kaže El-Kadi Ijjad: “Veličinu ove vrline i svega što proističe iz nje potvrđuje svako ko prati tok događaja, kontinuitet njegovog načina života, njegov govor (izreke) i rječitost, ljepotu njegove čudi, njegovu neponovljivu i čudesnu biografiju, mudrost njegovog govora i znanja o Tevratu, Indžilu, objavljenim knjigama, kao i mudrosti prijašnjih naroda i mudraca, navođenje primjera, vođenje ljudi, donošenje zakonskih propisa i uspostavljanje temelja psihologije. Također treba spomenuti i pohvaljenu sklonost Poslanika a.s. prema umjetnosti i nauci gdje su znanstvenici upravo njegov govor uzeli za model i uzor, njegove smjernice koje su dokaz u ibadetu, medicini, računanju, farzovima (strogo naredenim obavezama), međuljudskim odnosima i dr. Sve ovo je Allahov Poslanik znao i postigao bez da ga je neko podučavao, bez škole, bez čitanja knjiga o napretku i razvoju, bez druženja i sjedenja pred učenjacima. Šta više, Vjerovjesnik a.s. je bio nepismen i ništa nije znao o tome dok mu Allah nije rasprostranio prsa, pokazao mu njegovu misiju i podučio ga... Shodno svom razumu spoznao je i sve ostalo čemu ga je podučio Uzvišeni Allah od onoga što će se desiti i što je bilo od čuda Njegove moći i veličanstvenosti Njegovog kraljevstva. (Aš-Šifa bi Ta’rifi hukukil-Mustafa 1/85)

2. NADA I VJERA U ALLAHOVU NAGRADU
(strpljivost na nevoljama i neprijatnostima koje su ga zadesile na putu pozivanja ka Allahu očekujući nagradu od Allaha)

Poslanik a.s. je bio prvak i predvodnik onih koji se nadaju Allahovoj nagradi. Na putu pozivanja ka Allahu su ga zadesile mnoge nevolje pa ih je strpljivo podnosio i molio Allaha za nagradu. Od Abd Allaha ibn Mes'uda, radijallahu 'anhu, se prenosi da je rekao: „Kao da sada vidim Vjerovjesnika, salla Allahu 'alejhi we sellem, kako govori o jednom vjerovjesniku koga je njegov narod izudarao i raskrvario, pa on, brišući krv sa svoga lica, govori: „Allahu moj, oprosti mom narodu, jer oni neznaju!“ (Muttefekun alejh)

Rekao je Džundub bin Sufjan r.a. Nakon što je Poslaniku, salla Allahu alejhi ve sellem, u borbi povrijeđen prst a iz njega tekla krv, pa on reče: "Ti nisi ništa drugo do okrvavljen prst, na Allahovom putu to te zadesi." (Muttefekun alejh)

3. ISKRENOST PREMA ALLAHU

Poslanik a.s. je bio iskren u svim svojim zadaćama i poslovima onako kako mu je i naredio Uzvišeni Allah. Rekao je Uzvišeni:

Reci: "Klanjanje moje, i obredi moji, i život moj, i smrt moja doista su posvećeni Allahu, Gospodaru svjetova,

koji nema saučesnika; to mi je naređeno i ja sam prvi musliman."

(Al-An'am 162-163)

Lijep moral i druženje: Kaže o njemu njegova supruga Aiša r.a. kada je bila upitana o njegovom ahlaku (moralu): "Njegov ahlak je bio Kur'an." (Musned imami Ahmed – sahih)

Značenje hadisa je da je Muhammed a.s. naređivao ono što se Kur'anom naređuje, a zabranjivao ono što Kur'an zabranjuje, radio je i odlikovao se po vrlinama koje su spomenute u njemu

a ostavljao je sve ono što je zabranjeno i razvratno bilo javno ili tajno. A nije ni čudo jer Muhammed a.s. kaže:

“Poslan sam da usavršim 'mekarime ahlak' –plemenitost i lijepe osobine kod ljudi.” (Sahihu Muslim)

4. ALLAH UZVIŠENI GA JE OPISAO RIJEČIMA:

Jer ti si, zaista, najljepše čudi. (Al-Qalam 4)

Kaže Enes ibn Malik r.a.: “Služio sam Allahovog Poslanika deset godina, noću i danju, u kući i na putu. Znao sam njegovo stanje i okolnosti. Allahov Poslanik a.s. je bio najljepšeg morala.” (Muttefekun alejh)

Također kaže: “Vjerovjesnik a.s. nije vrijeđao, nije bio bestidnik i nije proklinjao. Za nekog od nas koga je htio ukoriti samo bi rekao – Šta mu je, čelo mu se uprašilo!” (Sahihul-Buhari)

5. ODGOJ

Od Sehla ibn Sa'da r.a., se prenosi da je jednom prilikom Božijem Poslaniku, a.s., sa čije desne strane se nalazio jedan dječak, a sa lijeve neki stariji ljudi, doneseno neko piće pa se on napio a potom obratio dječaku: 'Dopuštaš li da prvo dam ovim ljudima da se napiju?' - Ne, tako mi Allaha! - odgovorio je dječak - ne mogu svoj red (udio) od tebe prepustiti nikome! Čuvši odgovor, Božiji Poslanik, a.s., mu je posudu sa pićem dao u ruke.” (Muttefekun alejh)

6. LJUBAV PREMA POMIRENJU

Od Sehl bin Sa'da se prenosi da su se stanovnici mjesta Kuba posvađali do te mjere da su se gađali kamenicama, pa je Allahov Poslanik a.s. bio obaviješten o tome, a zatim je rekao: "Povedite nas da ih pomirimo." (Sahihul-Buhari)

7. NAREĐIVANJE DOBRA I ODVRAĆANJE OD ZLA

Od Abd Allaha ibn Abbasa r.a. se prenosi da je Poslanik a.s. jednom vidio zlatni prsten na ruci nekakva čovjeka. Smjesta mu ga je uzeo i bacio rekavši: „Pojedinci među vama kao da žele uzeti u ruke žeravicu i držati je!“ Nakon što je on otišao sa toga mjesta, neko upita onoga čovjeka: – Zašto ne uzmeš prsten i ne izvučeš kakvu korist od njega? – Ovaj uzvрати: – Tako mi Allaha, neću ga uzeti nakon što ga je Allahov Poslanik bacio! (Sahihu Muslim)

8. LJUBAV PREMA ČISTOĆI

Od Muhadžira bin Kunfuza se prenosi da je jednom otišao Poslaniku a.s. a on je bio vršio malu nuždu. Nazvao mu je selam, a Poslanik a.s. mu nije uzvratio sve dok nije uzeo abdest, izvinio se a zatim rekao: "Ne volim da spominjem Allahovo ime osim kada sam čist." (Sunen Ebi Davud)

9. ČUVANJE JEZIKA

Rekao je Abd Allah ibn Ebi Eufa: "Allahov Poslanik je puno činio zikr, a malo se šalio i zabavljao, odužio bi namaz, a skratio hutbu, i nikada nije odbio da pomogne udovici i siromahu." (Sunenu-Nesai, šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u "Sahihul-džami": 5005)

10. PUNO JE ČINIO IBADET

Aiša r.a. prenosi da je Allahov Poslanik toliko klanjao noću da bi mu noge otekale pa je rekla: "O Allahov Poslaniče, zašto to činiš, Allah ti je oprostio sve grijehе koje si počinio i koje ćeš počiniti?" On a.s. odgovori: "Zar da ne budem zahvalan rob?" (Muttefekun alejh)

11. HUMANOST I BLAGOST

Od Ebu Hurejre se prenosi da je rekao: "Došli su Tufejl b. Amr Ed-Devs i njegovi ljudi do Vjerovjesnika, salla Allahu alejhi ve sellem, i rekli: 'O Allahov Poslaniče, pleme Devs se uzoholilo i odbilo Islam, pa uputi Allahu dovu protiv njih.' Neko je rekao: 'Uništeno je pleme Devs!' A Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, je kazao: 'Allahu moj Ti uputi Devs i dovedi mi ih.'" (Muttefekun alejh)

12. LJEPOTA IZGLEDA

Berra`b. Azib, r. a. prenosi: „Allahov Poslanik a.s. je bio srednjeg rasta, širokih pleća, kosa mu je padala preko ušiju, u crvenom ogrtaču. Nikad nisam vidio nikog ljepšeg od njega.“ (Muttefekun alejh)

13. ODRICANJE OD DUNJALUKA

Od Abd Allaha bin Mesuda se prenosi da je Allahov Poslanik, s.a.v.s., spavao na hasuri a kada je ustao vidjeli su se tragovi hasure na njegovom tijelu. Rekli smo: "Allahov Poslaniče, da ti napravimo prostirku!" Rekao je: "Što se tiče mene i dunjaluka, ja sam na njemu kao jahač koji se zadrži u hladu ispod stable, a

zatim ode i ostavi ga.” (Sunenu Tirmizi, Albani ga smatra vjerodostojnim u Sahihu suneni Tirmizi)

Od Amra b. el-Harisa, radijallahu anhu, prenosi se da je rekao: "Allahov Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, kada je umro, iza sebe nije ostavio ni dinara ni dirhema, roba niti robinju, niti bilo šta, osim mazge El-Bejda koju je jahao, oružja i komad zemlje koju je poklonio putnicima namjernicima.” (Sahihul-Buhari)

14. VELIKODUŠNOST I DAREŽLJIVOST

Od Sehl ibn Sa'da radijallahu anhu se prenosi da je neka žena donijela Poslaniku salla Allahu alejhi ve sellem satkanu burdu (ogrtač) i rekla: 'Satkala sam je svojom rukom da bih te njom ogrnula.' Allahov Poslanik salla Allahu alejhi ve sellem ju je uzeo i izašao je nama, a na njemu taj ogrtač. Neko reče: 'Obuci me njime, kako je lijepa.' Allahov Poslanik salla Allahu alejhi ve sellem reče: 'Dobro.' Allahov Poslanik salla Allahu alejhi ve sellem je sjeo u medžlis, a zatim se vratio, smotao ogrtač i poslao ga njemu. Ljudi mu rekoše: 'Nisi dobro učinio!' Allahov Poslanik salla Allahu alejhi ve sellem ga je obukao zato što mu je trebao, a ti si ga zatražio, a znao si da on ne odbija onoga ko zatraži.' On reče: 'Nisam ga zatražio da bih ga obukao nego da mi bude ćefin.” (Sahihul-Buhari)

15. SNAGA IMANA I OSOLONAC NA ALLAHA

Od Ebu Bekra Es-Siddika r.a. se prenosi da je rekao: “Gledao sam u stopala mušrika koji su bili iznad naših glava dok smo mi bili u pećini, pa sam rekao – O Allahov Poslaniče, **kada bi se samo sagnuli vidjeli bi nam noge.**” Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, smireno je odgovorio: “Ebu Bekre,

šta misliš o dvojici sa kojima je Allah treći!?” (Muttefekun alejh)

16. NJEŽNOST I LJUBAZNOST

Ebu Katade r.a. prenosi: “Jedne prilike je Allahov Poslanik a.s. izašao među nas, a Umama bint Ebil-As je bila na njegovom ramenu. Klanjao je pa kada bi bio na ruku’u spustio bi je, a kada bi se podigao i nju bi podigao.” (Muttefekun alejh)

17. OLAKŠAVANJE

Enes r.a. prenosi da je Allahov Poslanik a.s. rekao: “Doista kada počnem klanjati poželim da odužim s namazom pa čujem plač djeteta, pa zbog majčine brige za djetetom skratim i olakšam.” (Buhari)

18. BOGOBOJAZNOST I POBOŽNOST

Ebu Hurejre r.a. prenosi da je Vjerovjesnik a.s. rekao: “Nekada se vratim svojoj porodici pa nađem hurmu koja je pala na moju postelju. Podignem je kako bih je pojeo, a zatim se pobojim da nije možda sadaka pa je bacim.” (Muttefekun alejh – Poslaniku a.s. je bilo zabranjeno da jede sadaku)

19. UDJELJIVANJE

Enes ibn Malik pripovijeda: “Kada bi neko zatražio od Poslanika a.s. nešto od ovosvjetskih stvari što bi ga privolilo da primi Islam on bi to dao. Došao mu je jedan čovjek pa mu je Poslanik a.s. dao stado ovaca koje bi ispunilo prostor između dva brda. Ovaj se čovjek vratio svome narodu i rekao – O

narode, primite Islam, zaista Muhammed udjeljuje nebojeći se siromaštva.” (Sahihu Muslim)

20. VOLIO JE SARADNJU

Od Aiše r.a. se prenosi da je rekla kada je bila upitana: "Šta je imao običaj Poslanik, a.s., raditi u kući?" Rekla je: "Bio je na usluzi ukućanima, pa kada bi nastupio namaz, izlazio bi da klanja.” (Sahihul-Buhari)

Prenosi Bera' bin Azib r.a.: “Vidio sam Vjerovjesnika a.s. na dan Hendeka kako prenosi zemlju dok mu se grudi i stomak nisu uprašile. Tu je bio jedan pjesnik koji je citirao stihove Abd Allaha ibn Revahe r.a.: "Allahu da nije Tebe mi ne bi upućeni bili, ne bi zekat dijelili ni namaz obavljali, pa spusti na nas smirenost i učvrsti noge kada se s neprijateljom susretnemo. Zaista su oni prema nama nepravdu učinili. Kada žele smutnju mi tu smutnju odbijemo, podižući glas kod riječi “odbijemo”. (Mutefekun alejh)

21. ISKRENOST

Aiša r.a. govori o Poslaniku a.s.: "Osobina koju je najviše prezirao je bila laž. Jednom je jedan čovjek pričao u prisustvu Poslanika a.s. i lagao. Nije se mogao smiriti dok se ovaj nije pokajao”. (Sunenu Et-Tirmizi i šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u djelu” Sahiha” 2052.)

O njegovoj iskrenosti svjedoče i njegovi neprijatelji, Ebu Džehl koji je bio jedan od njegovih najžešćih neprijatelja rekao mu je jednog dana:“ O Muhammede, ja ne kažem da si ti lažov, ali se ne slažem sa tobom u onome sa čime si došao i u što pozivaš. “Pa je Uzvišeni Allah objavio:

Mi znamo da tebe zaista žalosti to što oni govore. Oni, doista, ne okrivljuju tebe da si ti lažac, nego nevjernici poriču Allahove riječi.

(Al-An'am 33)

22. VELIČANJE ALLAHOVE SVETOSTI

Aiša r.a.vely: "Allahov Poslanik nije nikada birao između dvije stvari, a da nije izabrao (onu) lakšu, osim da to bude grijeh, pa ako bi to bio grijeh, bio bi daleko (najdalje od svih drugih) od te stvari. I nikada se Allahov Poslanik, nije svetio zbog sebe, jedino kada su Allahove zabrane kršene pa bi se svetio zbog Uzvišenog Allaha." (Muttefekun alejhi)

23. VEDRINA I NASMIJANOST LICA

Kaže Abd Allah bin El-Haris: "Nisam vidio čovjeka da je bio više nasmijan od Poslanika a.s." (Sunenu Tirmizi)

24. POVJERENJE I ODGOVORNOST

Njegova pouzdanost i povjerljivost su bili jedinstveni. Stanovnici Meke su pokazivali otvoreno neprijateljstvo prema njemu kada je javno počeo pozivati u Islam, tlačili su njega i njegove sljedbenike. Uprkos neprijateljstvu koje je bilo među njima, njemu su povjeravali svoje dragocjenosti i zaloge. Povjerenje koje je uživao je dostiglo vrhunac kada su ga primorali da učini hidžru u Medinu nakon što su ga zadesile mnoge nevolje. Naredio je svom amidžiću Aliji r.a. da sačeka

sa hidžrom tri dana jer je htio da on zamijeni Allahovog Poslanika a.s. i vrati sve emanete i preuzete obaveze prema svome narodu. (Siretu ibn Hišam 3/11)

Isti je slučaj i kada je riječ o poštivanju ugovora. Kada je sklapao ugovor sa Suhejl bin Amrom na dan Hudejbije imao je jedan uslov pa je rekao Suhejl bin Amr: “I na to da tebi od nas neće doći nijedan muškarac, pa makar bio u tvojoj vjeri, a da ga nećeš nama vratiti.” Suhejl bin Amr je odbio nagodbu osim uz ovaj uvjet. Vjernici su negodovali, rastužili se zbog toga i prigovarali mu. U tom je ušao, teturajući se u okovima, Ebu Džendel ibn Suhejl ibn Amr, koji je izašao s gornje strane Mekke i bacio se među muslimane. - Muhammede! - rekao je Suhejl - ovo je prvi na koga si se ti obavezao da ćeš mi ga vratiti. Tada je Vjerovjesnik, s.a.v.s, rekao: “Nismo još završili sa ugovorom!” - Boga mi - reče Suhejl - s tobom se onda nisam ništa ni dogovorio! “Ostavi mi ga”, reče Vjerovjesnik, s.a.v.s. - Ja ti ga neću ostaviti - reče Suhejl. “Naprotiv, učini to ”, reče Vjerovjesnik, s.a.v.s. - Ja to neću učiniti! - reče Suhejl. Tada Ebu Džendel reče: - O muslimani, zar ću biti vraćen idolopoklonicima, a došao sam kao musliman!? Zar ne znate šta sam sve doživio!? Bio sam zbog Allaha kažnjavan teškom kaznom!” Allahov Poslanik a.s. ga je vratio Suhejl bin Amru i ispoštovao dogovor. (Sahihul- Buhari)

Rekao je Poslanik a.s. Ebu Džendelu: “Strpi se i nadaj se nagradi, Allah će tebi i onima koji su sa tobom potlačeni dati izlaz. Mi smo sklopili primirje sa ovim narodom i između nas i njih postoji ugovor kojeg mi nećemo prekršiti.” (Musned imami Ahmed)

Zatim se Vjerovjesnik a.s. vratio u Medinu. Potom mu je došao Ebu Besir, Kurejšija musliman, ali su Kurejšije poslale dvojicu

ljudi da ga zatraže. Rekli su: “Drži se obaveze koju si nam dao.” Predao im ga je i oni su ga odveli.

25. HRABROST I NEPOKOLEBLJIVOST

Kaže Alija r.a.: “Na dan Bedra smo se krili iza Allahovog Poslanika a.s., a on je bio najbliži neprijatelju i najjači od svih.” (Musned imami Ahmed)

Kada je riječ o njegovoj hrabrosti van ratnih pohoda Enes bin Malik kaže o njemu: “Poslanik, s.a.v.s. je bio najbolji, najhrabriji i najdarežljiviji čovjek! Jedne noći su se stanovnici Medine preplašili, pa je jedna grupa krenula u pravcu tog glasa. Usput susretoše Poslanika, s.a.v.s., koji se vraćao jašući neosedlana Ebu Talhina konja, a na vratu mu je bila obješena sablja, pa reče: „Ne plašite se, ne plašite se!“ Zatim reče: “Vidjeli smo ga kako trči, ili je rekao “trčao je”. (Muttefekun alejh)

Znači imao je konja, a stanovnici Medine su čuli nekakav glas pa su prestravljeni izašli da vide o čemu se radi. Zatim su sreli Allahovog Poslanika a.s. kako sam dolazi iz pravca odakle su čuli glas. Smirivao ih je na neosedlanom konju. Situacija je zahtijevala brzo reagovanje, a imao je sablju jer mu je bila potrebna. Obavijestio ih je da je konj na kojem je jahao bio brz i nije čekao ljude da izađu i vide o čemu se radi.

U bici na Uhudu Poslanik a.s. je konsultovao i svoje ashabe r.a. pa su ashabi bili za borbu. Muhammed a.s. je smatrao drugačije, ali je prihvatio njihovo mišljenje. Ashabi r.a. su se pokajali kada su vidjeli da on a.s. smatra drugačije pa Ensarije rekoše: “Vratili smo se Poslaniku a.s. i rekli – Prihvatamo tvoje mišljenje. Na to Poslanik a.s. reče: “Ne priliči Poslaniku da

odustane od borbe kada obuče ratni oklop.” (Musned imama Ahmeda, Albani ga smatra vjerodostojnim u djelu “As-Sahihah: 1100)

26. DAREŽLJIVOST I DOBROTA

Abd Allah b. Abbas, r.a., je rekao: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., je bio najdarežljiviji među ljudima, a najdarežljiviji je bio u Ramazanu, kada se Džibril sastajao s njim. Džibril se sastajao s njim svaku noć tokom Ramazana kada je zajedno s njim učio Kur'an. Allahov Poslanik, s.a.v.s., kada bi se s njim sastao, bio je darežljiviji od vjetra koji donosi plodonosnu kišu?!" (Muttefekun alejh)

Ebu Zerr, r.a., priča: - Kada sam jednom prilikom bio sa Vjerovjesnikom, s.a.v.s., on je, ugledavši Uhud, rekao: “Ne bih volio da mi se ovo brdo pretvori u zlato i da kod mene ostane od toga i jedan nepodijeljen dinar duže od tri dana, izuzev dinara koga bih čuvao za plaćanje duga i udjeljivanje ljudima ovako i ovako” pokazujući i desno, i lijevo, i iza se. (Sahihul-Buhari)

Rekao je Džabir r.a.: “Allahov Poslanik a.s. nikada nije odbijao onoga ko bi od njega nešto tražio.” (Muttefekun alejh)

27. STID

Prenosi se od Ebu Seida, r.a., da je rekao: "Poslanik, s.a.v.s., je bio stidljiv poput djevice u njenoj sobi, tako da, kada bi vidio nešto što mu se ne bi svidjelo, znali bismo to po njegovom licu." (muttefekun alejhi)

28. PONIZNOST

Poslanik a.s. je bio najponizniji čovjek. Kada bi ulazio u džamiju ne bi se razlikovao od svojih ashaba. Pripovijeda Enes ibn Malik: “Jedne prilike smo sjedeli u džamiji sa Poslanikom a.s. pa je ušao neki čovjek na kamili. Sišao je i svezao je u džamiji, a zatim rekao: “Ko je od vas Muhammed?” Poslanik a.s. je bio naslonjen među svojim ashabima. Rekli smo: “Ovaj bijeli čovjek koji je naslonjen...” (Sahihul-Buhari) Ovo je znak da se nije isticao i razlikovao od svojih ashaba.

Nije mu bilo mrsko, niti se oholio da pođe sa siromahom, slabašnim, ili nekim ko ima neku potrebu sve dok mu je ne ispuni. Prenosi se od Enesa, r.a., da je jedna žena bila malo poremećena u pameti, no rekla je: - Božiji Poslaniče, trebaš mi nešto! 'O majko toga i toga', odgovorio joj je on, 'Reci šta ti treba, pa da ti udovoljim potrebi!' Zatim se s njom izdvojio ukraj puta, dok ona nije ispričala šta je htjela.” (Sahihu Muslim)

29. **MILOST I SAMILOST**

Prenosi se od Ebu Mesuda el-Ensarija, r.a., da je govorio: - Došao je neki čovjek Allahovu Poslaniku, s.a.v.s., i požalio mu se riječima: - Ja ne prisustvujem sabah-namazu zbog imama koji odugovlači u namazu. Ebu Mesud dalje kaže: - Nikad ranije nisam vidio Allahova Poslanika ljućeg nego tada; Rekao je: 'O ljudi, među vama, zaista, ima onih koji džemat razgone; onaj koji predvodi džemat neka ne odugovlači s namazom, jer iza sebe ima starih i slabih osoba, te onih koji imaju neku potrebu!' (Muttefekun alejh)

Usume bin Zejd pripovijeda: Kćer Allahovog Poslanika, salla Allahu alejhi ve sellem, poručila je Alejhisselamu da joj je dijete na umoru, te da dođe kod nje. Alejhisselam ju je poselamio i poručio joj: “Zaista Allahu pripada sve što uzme i

sve što podari, i kod Njega je svakoj stvari rok određen, pa neka se strpi imajući na umu da će i za to biti nagrađena." Zatim je ponovo poslala po njega, zaklinjući ga da dođe. Tada je Alejhisselam pošao, a s njime su krenuli Sa'd ibn Ubade, Muaz ibn Džebel, Ubej ibn Kab, Zejd ibn Sabit i još nekoliko ashaba, r.a. Dijete je dato Allahovom Poslaniku, salla Allahu alejhi ve sellem, koji ga uze u naručije dok mu je duša hroptala i tada Poslanik zaplaka kada ga ugleda u takvom stanju. Sa'd ibn Ubade mu na to reče: "Šta je to o Allahov Poslaniče? Ovo je rahmet (samilost) koju je Allah usadio u srca Svojih robova. A po jednom drugom rivajetu: ...u srca onih Svojih robova koje je On odabrao; zaista je Allah milostiv prema onim Svojim robovima koji su samilosni prema drugima." (Muttefekun alejh)

30. *BLAGOST I PRAŠTANJE*

Enes, r.a, prenosi da je jednom prilikom išao sa Poslanikom, s.a.v.s, a na njemu se nalazio nedžranski ogrtač sa veoma grubim rubovima, pa ga je stigao neki beduin i tako jako povukao za ogrtač da sam vidio tragove njegovih rubova na vratu Poslanika, s.a.v.s, a zatim je rekao: "O Muhammede, naredi da mi daju od Allahovog imetka koji posjeduješ!" Poslanik, s.a.v.s, se okrenuo, nasmiješio i naredio da mu daju određenu svotu." (Sahih)

Također još jedan od primjera blagosti Allahovog Poslanika a.s. je i hadis od Zejda bin Seane koji je bio jevrejski svećenik. Naime, on je pozajmio Poslaniku a.s. određeni iznos koji mu je bio potreban kako bi pridobio nečija srca. Pripovijeda Zejd: "Dva ili tri dana prije isteka roka za vraćanje duga Allahov Poslanik a.s. je izašao na dženazu jednog ensarije, a sa njim su bili Ebu Bekr, Omer, Osman i skupina ashaba. Kada je klanjao dženazu prišao je jednom zidu i sjeo na njega. Povukao sam ga

za krajeve ogrtača, pogledao ga ljutito i rekao – Zar mi nećeš vratiti moje pravo, o Muhammede?! Tako mi Allaha, vi sinovi Abdul Muttaliba odugovlačite sa vraćanjem duga! Dalje pripovijeda Zejd – Pogledao sam u Omera bin Hattaba, prevrtao je očima od ljutnje, streljao me pogledom i rekao: “O Allahov neprijatelju! Zar Poslaniku, a.s., govoriš ono što čujem i radiš ono što vidim?! Tako mi Onoga koji ga je poslao sa istinom da ne mrzim da uradim nešto prije njega razbio bih ti glavu sabljom!” Poslanik, a.s., je smireno gledao Omera prije nego mu se, osmehujući, obrati: “O Omere, meni i njemu je bilo potrebnije nešto drugo, a ne to. Meni si trebao narediti da mu lijepo vratim dug, a njemu da lijepo traži svoj dug.” A zatim dodade: “Ostalo je još tri dana do isteka roka (duga)”. Potom je naredio da mu se vrati njegov dug i još 20 pregrštaja više zbog straha kojeg je pretrpio. Omer, r.a., iznenađen, povede čovjeka, i vrati mu Poslanikov, a.s., dug i uveća mu za 20 pregršti kao što mu je Poslanik, a.s., naredio. Na Zejdovom licu ukaza se začuđenost. Zašto si mi povećao više od mog prava? – upita Zejd. A Omer, r.a., mu odgovori: “Zato što mi je Poslanik, a.s., tako naredio kao nadoknadu zbog straha kojeg si pretrpio.” Čovjek tada upita Omera: “Znaš li ko sam ja?” Ne! A ko si ti? – upita Omer? Ja sam Zejd b. Seane – odgovori čovjek. Rabin? – upita Omer. Da, rabin – odgovori Zejd. Omer, r.a., ga tada upita: “Šta te je navelo pa si Poslaniku, a.s., uradio ono što si uradio i rekao ono što si rekao?” Zejd reče: “O Omere, nije ostalo ništa od znakova poslanstva a da nisam primjetio na njegovom licu kada sam ga pogledao osim dvije stvari koje nisam bio ispitao: njegova blagost preteže srdžbu a osorost još više povećava njegovu blagost. To sam ispitivao kod njega. Uzimam te za svjedoka, o Omere, da sam zadovoljan Allahom Gospodarom, Islamom vjerom a Muhammedom, a.s., Poslanikom. I uzimam te za svjedoka, o Omere, da je polovina mog imetka, a ja sam najbogatiji jevrej u Medini, sadaka za

ummet Muhammeda, a.s.” Reče Omer – Ili nekima od njih, jer ih ne možeš sve pomoći. Rekoh – Ili nekima od njih. Omer i Zejd se vratiše kod Božijeg Poslanika, a.s., gdje Zejd izgovori: Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed, a.s., Njegov rob i Njegov Poslanik.” Tako Zejd povjerova u Allahovog Poslanika a.s., pomogao ga je svojim imetkom, učestvovao sa njim u mnogim bitkama, a zatim poginuo u bici na Tebuku jurišajući naprijed, Allah mu se smilovao. (Sahihu Ibn Hibban)

Vjerovatno najveći i najbolji primjer njegovog praštanja se dogodio kada je ušao i osvojio Mekku pa je sakupio njene stanovnike koji su ga na razne načine zlostavljali i bili uzrok njegovog izgnanstva iz Mekke. Obratio im se kada su se sakupili u džamiji: “Šta mislite da ću s vama učiniti?” Oni rekoše: “Samo dobro, a ti si plemeniti brat i sin plemenitog brata.” A on im reče: “Idite, vi ste slobodni!” (Sunenul-kubra Bejhkei, a bilježi ga i Tirmizi)

31. STRPLJENJE

Allahov Poslanik a.s. je bio primjer strpljivosti. Prije poslanstva strpljivo je podnosio obožavanje kipova od strane svoga naroda, a nakon što je obznanio svoju misiju saburao je na svim iskušenjima i nedaćama koje su mu zadavali njegovi sunarodnici, najprije u Mekki a zatim i u Medini sa licemjerima. Bio je primjer strpljivosti i onda kada je izgubio svoje najmilije. Preselila mu je supruga Hatidža i sva djeca jos za njegova života, osim Fatime r.a. Preselio mu je amidža Ebu Talib i Hamza r.a. U svim ovim situacijama je bio strpljiv nadajući se nagradi od Allaha dž.š. Enes ibn Malik, r.a., priča: - Ušli smo sa Allahovim Poslanikom, s.a.v.s., kod Ebu Sejfa el-Kajna, muža dojlje Ibrahima (sina Poslanikova s.a.v.s.), pa je Allahov Poslanik, s.a.v.s., uzeo Ibrahima (u naručje), poljubio

ga i pomirisao. Kad smo poslije toga opet ušli, Ibrahim je izdisao, a oči Allahova Poslanika, s.a.v.s., su suzile. Tada mu je Abdurrahman ibn Avf, r. a., rekao: - Ti, Allahov Poslaniče, (plačeš)! “Sine Avfov, suza je samilost”, reče on. Potom su uslijedile i druge (suze), da bi onda Allahov Poslanik, s.a.v.s., rekao: “Oko (mi samo) suzi, a srce tuguje, a ne govorimo osim ono čime je zadovoljan naš Gospodar. Ibrahimе, mi smo tvojim rastankom uistinu ožalošćeni.” (Sahihul-Buhari)

32. PRAVDA I PRAVIČNOST

Allahov Poslanik a.s. je bio pravedan u svim stvarima i poslovima tokom svog života pravedno primjenjujući Allahov zakon. Aiša r.a. pripovijeda: “Kurejšije su se zabrinule zbog jedne žene, Mahzumijke, koja je nešto ukrala, pa su rekle: ‘Ko će se za nju zauzeti kod Allahovog Poslanika?’ Rekoše: ‘A ko bi se na to usudio, osim Usame bin Zejd, miljenika Allahovog Poslanika?’ Pa mu je Usame to rekao, a Allahov Poslanik mu na to reče: ‘Zar ti posreduješ da se ne izvrši jedna od Allahovih kazni ?!’ Zatim je Poslanik ustao na noge i počeo govoriti, pa je, između ostalog, rekao: ‘Zaista su stradali oni koji su bili prije vas zbog toga što, kada bi među njima ukrao neki plemić, ostavili bi ga nekažnjenog, a kad bi ukrao neki slabić, oni bi nad njim izvršavali kaznu. Zaklinjem se Allahom, kada bi Fatima, kćerka Muhammedova, ukrala, ja bih joj sigurno odsjekao ruku!’”

(Muttefekun alejh)

33. PRAVEDNOST I KADA SE RADI O SEBI

Usejjid ibn Hudajr pričao je i zasmijavao ljude pa ga Poslanik ubode u bok a on reče: “Osjetio sam bol o Allahov Poslaniče.” Poslanik mu reče: “Uzvrati.” Usejjid reče: “O Allahov

Poslaniče ti nosiš košulju a ja je nisam imao.” Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, tada podiže svoju košulju a Usejjid ga zagrl i poljubi i reče: “Draži si mi od oca i majke, o Allahov Poslaniče, ovo je ono što sam htio.”

(Sunen Ebu Davud)

34. STRAH OD ALLAHA

Allahov Poslanik a.s. se bojao Allaha više od svih ljudi. Ibn Mesud, radijallahu anhu, prenosi da mu je Vjerovjesnik, salla Allahu alejhi ve sellem, rekao: “*Uči mi Kur’an!*” Ibn Mesud, radijallahu anhu, začuđeno je upitao: “Zar da ja tebi, Allahov Poslaniče, učim Kur’an, a on se tebi objavljuje?!” Poslanik je odgovorio: “*Volim slušati kada ga neko drugi uči.*” Ibn Mesud, radijallahu anhu, kaže: “Učio sam mu suru En-Nisa sve dok nisam stigao do ajeta: **‘A kako li će tek biti kada za svaki narod dovedemo svjedoka, a tebe dovedemo kao svjedoka ovima!’** (En-Nisa, 41) Tada mi je rekao: ‘*Dosta je!*’ Pogledao sam u njega, a njegove oči su bile pune suza.” (Muttefekun alejh)

Aiša r.a. kaže: ‘Kad bi se nebo žestoko naoblačilo, promijenio bi boju lica (preblijedio), izlazio bi i ulazio, odlazio i vraćao se, a kad bi pala kiša, to bi od njega otišlo. To bi prepoznala po njegovom licu.’ Aiša, r.a, je potom rekla: ‘Upitala sam za razlog.’ On je odgovorio: ‘Može da bude, o Aiša, kao što je rekao narod Ad: ‘*I kad ugledaše oblak na obzorju, koji se prema dolinama njihovim kretao, povikaše: ‘Ovaj nam oblak kišu donosi.’* (El-Ahkaf, 24) (Muttefekun alejh)

35. ZADOVOLJSTVO I BOGATSTVO DUŠE

Prenosi Omer bin Hattab r.a.: “Ušao sam kod Allahovog Poslanika, salla Allahu alejhi ve sellem, koji je sjedio naslonjen na skromnu postelju sašivenu od palminog vlakna, a pod glavom je imao jastuk od grube tkanine, napunjen palminim lišćem. Kod njegovih nogu je bilo sakupljeno lišće mimoze (koristilo se za štavljenje), a kod glave okačena neuštavljena koža. Vidio sam tragove hasure na njegovom boku pa sam zaplakao. Reče Poslanik a.s. – Šta te je rasplakalo? Odgovorio sam: “Rimski i perzijski kraljevi žive u raskoši, izobilju, a ti, Allahov Poslanik, živiš ovako! Tada Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, reče: “*Zar nisi zadovoljan da njima pripadne dunjaluk, a nama ahiret?*” (Muttefekun alejh)

36. ŽELIO JE SVIM LJUDIMA DOBRO PA ČAK I SVOJIM NEPRIJATELJIMA

Prenosi Aiša r.a. supruga Vjerovjesnika a.s.: “Pitala sam Vjerovjesnika a.s. – Jesi li imao teži dan od dana Uhuda? Poslanik a.s. odgovori: *Da, Aiša, doživio sam od tvog naroda ono što sam doživio, ali najteže što sam doživio je na dan Akabe. Toga dana sam sebe izložio Ibn Abd Jalilu b. Abdulkulali (tražio sam od njega da me zaštiti od napada i uznemiravanja Kurejšija kada sam pozivao ljude u Islam) pa nije udovoljio mom zahtjevu. Otišao sam sa brigom na licu. Nisam došao k sebi sve do mjesta Karnu Sealib. Podigao sam glavu, a iznad mene je bio oblak koji me je prekrivao. Pogledao sam, a u njemu je bio Džibril. Pozvao me je i rekao: “Allah Uzvišeni čuo je govor tvoga naroda, ono što su ti rekli i šta su ti odgovorili. On ti šalje Meleka brda da mu narediš ono što želiš da im uradi. Potom mi se obratio Melek brda, nazvao mi selam i rekao – Naredi što želiš. Ako želiš sravniti ću nad njima dva brda iznad Mekke? Poslanik, s.a.v.s., odgovori: “Ne, već se nadam da će Allah iz njihovih kičmi izvesti one koji će samo*

*Njega obožavati i koji Mu neće ni u čemu širk činiti.”
(Muttefekun alejh)*

Prenosi Ibn Omer: “Kad je umro Abd Allah bin Ubejj ibn Selul⁵ došao je njegov sin Abd Allah bin Abd Allah Allahovom Poslaniku a.s. i tražio od njega da mu da svoju košulju kako bi mu poslužila za kefine svome ocu, pa mu Poslanik a.s. dade svoju košulju. Zatim ga je Abd Allah zamolio da klanja dženazu njegovom ocu pa je Poslanik a.s. ustao da mu klanja dženazu. Zatim je ustao Omer, povukao za odjeću Allahovog Poslanika i rekao: “O Allahov Poslaniče, zar ćeš njemu klanjati dženazu, a Allah ti je to zabranio?!” Allahov Poslanik a.s. odgovori: “Allah je mene odabrao nad drugima.” A zatim nastavi: Molio ti oprosta za njih ili ne molio, molio čak i sedamdeset puta, pa ću ja moliti i više od sedamdeset puta.” Reče Omer – On je Munafik (licemjer). Pa je Poslanik a.s. klanjao dženazu, a Allah Uzvišeni je objavio: I nijednom od njih, kad umre, nemoj molitvu obaviti, niti sahrani njegovoj prisustvovati... (At-Tawbah 84) Muttefekun alejh

⁵ Vođa licemjera koji nije štedio truda niti napora kako bi Allahovom Poslaniku a.s. kada je obznanio svoju misiju, pravio probleme, sarađivao sa jevrejima i mušricima u kovanju zavjera i s ciljem odvrćanja od Islama i uznemiravanja Mustafe a.s. Koji je Izmišljao razne potvore, izostao iz borbe sa Allahovim Poslanikom a.s. na dan Uhuda i vratio se sa svojim sljedbenicima, u bici sa Benu Mustalik, je govorio - Ako se vratimo u Medinu, sigurno će jači istjerati iz nje slabijeg! (Bilježi Hafil Bil-Mehazi)

O NJEGOVOM A.S. ODGOJU

1. NJEGOVA BLISKOST I SUŽIVOT SA ASHABIMA

Nadamo se da će nam ovo pomoći da što bolje i potpunije upoznamo cijeli njegov život, kako privatni tako i javni, jer je Muhammed a.s. primjer i uzor koji se treba slijediti u svemu. Rekao je Džerir ibn Abd Allah: “Odkad sam primio Islam Poslanik a.s. me nikada nije odbio i nikada me nije susreo, a da mi se nije osmjehnuo. Požalio sam mu se kako ne mogu stabilno jahati pa je stavio svoju ruku na moja prsa i rekao: “Allahu učvrsti ga i učini ga smirenim.” (Muttefekun alejh)

Poslanik a.s. se šalio i zabavljao sa svojim ashabima na primjeren način. Enes b. Malik kaže: “Vjerovjesnik, salla Allahu alejhi ve sellem, bio je najdobroćudniji čovjek. Ja sam imao brata kojeg su zvali Ebu Umejri; mislim da je bio prestao s dojenjem. Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, kada bi dolazio, govorio bi: ‘O Ebu Umejri, šta je uradio Nugajr’, slavuj s kojim si se igrao?’” (Muttefekun alejh)

Allahov Poslanik a.s. svoju šalu nije ograničavao samo na riječi već se šalio i u postupcima. Enes bin Malik kaže da je neki beduin, nomad iz pustinje, koji se zvao Zahir, kada bi dolazio u Medinu, uvijek bi donosio neki poklon Allahovom Poslaniku, s.a.v.s., iz pustinje, a **Poslanik**, s.a.v.s., bi ga zauzvrat nagradio prije povratka kući. Zahir je bio čovjek neugodnog i nelijepog izgleda, ali Poslaniku, s.a.v.s., bio je veoma drag, pa bi za njega rekao: "Zahir je naša pustinja, a mi smo njegov grad." Jedne prilike dok je Zahir na pijaci prodavao svoje stvari koje je donio sa sobom, Allahov **Poslanik**, s.a.v.s., mu se prikrađe iza leđa, obuhvati ga rukama, a da ga Zahir nije vidio. "Ko je to, pusti me da se okrenem", reče Zahir, a uto prepozna da je to Allahov **Poslanik**, s.a.v.s., pa mu se prepusti, i svoja leđa još više nasloni na njega. **Poslanik**, s.a.v.s., tada

reče: "Ko će kupiti ovog roba?", a Zahir reče: "Allahov Poslaniče, vidjet ćeš da sam jeftin (bezvrijedan)." Na to mu **Poslanik**, s.a.v.s., odgovori: "Ali ti si kod Allaha skup." (Sahihu Ibn Hibban)

Allahov Poslanik a.s. se uvijek savjetovao sa svojim ashabima i prihvatao njihovo mišljenje u stvarima koje nisu objava. Kaže Ebu Hurejre: "Nisam upoznao čovjeka koji se više savjetovao i dogovarao sa svojim drugovima od Allahovog Poslanika a.s." (Sunenu Tirmizi)

2. POSJETA BOLESNIKU BILO DA SE RADI O MUSLIMANU ILI NEMUSLIMANU

Allahov Poslanik a.s. se stalno raspitivao i interesirao za svoje ashabe, pa kada bi čuo da je neko od njih bolestan požurio bi da ga obide sa svojim ashabima. Svoje posjete bolesnicima nije ograničavao samo na muslimane već je tako postupao i sa bolesnicima koji su nemuslimani. Enes prenosi da se židovski dječak koji je služio Vjerovjesnika a.s. razbolio. Vjerovjesnik a.s. mu ode u posjetu, sjede pored glave i reče: "Primi Islam." Dječak pogleda u svoga oca, koji je bio pored njegove glave koji mu reče: "Poslušaj Ebu-l-Kasima a.s." I dječak primi Islam. Kad je Vjerovjesnik a.s. izišao reče: "Hvala Allahu koji ga je spasio Vatre."

(Sahihul-Buhari)

3. ZAHVALJIVAO BI I NAGRAĐIVAO ZA UČINJENO DOBRO

Rekao je Allahov Poslanik a.s.: "Ko zatraži od vas zaštitu u ime Allaha zaštitite ga. Ko od vas zatraži nešto u ime Allaha dajte mu. Ko vas pozove odazovite mu se. Ko vam učini kakvo

dobro nagradite ga za to, a ako to ne možete dovite za njega da biste znali da ste mu uzvratili na dobro.” (Sunenu Ebi Davud)

Rekla je Aiša r.a.: “Allahov Poslanik a.s. je primao hedije i nagrađivao za njih.” (Sahihul-Buhari)

4. LJUBAV PREMA SVEMU ŠTO JE LIJEPO I PRIJATNO

Rekao je Enes r.a.: “Nisam nikada dotakao ni svilu ni kadifu mekšu od Resulullahove ruke. Ni amber ni misk nisu bolje mirisali od mirisa Resulullahove kože.” (Muttefekun alejh)

5. VOLIO JE DA SE ZAUZME U SVAKOJ SITUACIJI ZA DOBRU I ISPRAVNU STVAR

Pričao je Ibn Abbas: “Beririn muž bio je rob kojem je bilo ime Mugis. Kao da ga sada gledam kako ide za njom plaćući toliko jako da su mu se suze slijevale niz bradu. Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, tada je rekao Abbasu: ‘Abbase, zar se ne čudiš Mugisovoj ljubavi prema Beriri i Beririnoj mržnji prema njemu?’ Potom je Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, rekao (Beriri): ‘Da li bi se vratila (svome mužu) on je otac tvog djeteta?’ ‘Naređuješ li mi to, Allahov Poslaniče?’, upita ona. ‘Ne, nego se samo zauzimam za njega!’ ‘Nemam ja nikakve potrebe za njim!’, reče Berira.” (Sahihu Ibn Madže)

6. SAM JE SEBE SLUŽIO

Rekla je Aiša r.a. kada je bila upitana kako se Poslanik a.s. ponašao u kući: “Bio je poput ostalih ljudi – prao bi svoju odjeću, muzao bi ovce i sam sebe služio.” (Sahihu Ibn Hibban)

Plemenitost njegovog ponašanja ogledala se u tome što nije služio samo sebe već je i drugima bio na usluzi. Od Aiše r.a. se prenosi da je rekla kada je bila upitana: "Šta je imao običaj Poslanik, a.s., raditi u kući?" Rekla je: "Bio je na usluzi ukućanima, pa kada bi nastupio namaz, izlazio bi da klanja." (Buhari)

KOREKTNE IZJAVE

- Kaže njemački pjesnik Gete: “Tražio sam u povijesti najveličanstvenijeg čovjeka pa sam ga našao u Poslaniku Muhammedu a.s.”⁶
- Rekao je prof. Kit Mur u svojoj knjizi “The developing human”: “Ne vidim nikakve prepreke u prihvatanju činjenice da je Kur’an Allahov govor, jer opisi embriona koji se spominju u Kur’anu ne mogu biti produkt naučne spoznaje u 7. vijeku. Jedini razuman i logičan zaključak je da su ovi opisi objavljeni Muhammedu a.s. od Allaha.”⁷
- Rekao je Vilijam Džejms Durant u svojoj knjizi “Historija civilizacije”, u 11. tomu: “Ako bismo sudili po veličini i uticaju na ljude onda je poslanik muslimana Muhammed a.s. najveća historijska ličnost. Obuzdao je netoleranciju, pristrasnost i sujevjerja, uzdigao se iznad judaizma, kršćanstva i vjere svoga naroda lahkomo, jasnom i snažnom vjerom koja je opstala do današnjeg dana, a to je bez sumnje ogromna snaga i moć.”⁸
- Rekao je Džordž de Tuluz u svojoj knjizi “Život”: “Doista je sumnja u Muhammedovo poslanstvo sumnja u Božansku moć koja obuhvata sva stvorenja.”⁹
- Herbert Vels kaže u svojoj knjizi “Poslanik istine”: “Najveći dokaz istinitosti Poslanika a.s. je činjenica da prvi koji

⁶ Muhammed a.s. fil-adabil-ilmijetil-munsifeh/ Muhammed Usman Usman, str. 20

⁷ Profesor anatomije i embriologije u Torontu/ iz knjige „Rabihat Muhammeden ve lem uhsiral-mesih“ –Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati

⁸ „Rabihat Muhammeden ve lem uhsiral-mesih“ –Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati

⁹ „Rabihat Muhammeden ve lem uhsiral-mesih“ –Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati

su mu povjerovali je njegova porodica i njemu najbliskiji ljudi, jer oni su znali sve njegove tajne pa da su sumnjali u njegovu iskrenost ne bi mu povjerovali.”¹⁰

- Orijentalist Hejl u svojoj knjizi “Civilizacija arapa” kaže: “Nije mi poznato u povijesti čovječanstva da se neka vjera proširila takvom brzinom kao što je to slučaj sa Islamom. Muhammed se pojavio da ujedini ummet, uspostavio je pokoravanje Allahu s.v.t. na Zemlji, udario temelje pravdi i socijalnoj jednakosti i uspostavio sistem, ravnotežu, poslušnost i snagu u narodima koji nisu znali osim za anarhiju.”¹¹

- Rekao je španski orijentalista Žan Lik u svojoj knjizi “Arapi”: “Nemoguće je bolje opisati život Muhammeda a.s. od onoga kako ga je opisao Allah:

A tebe smo samo kao milost svjetovima poslali. (Al-Anbija’ 107)

Muhammed je bio istinska milost i ja ga blagosiljam žudnjom i čežnjom.¹²

- Bernard Šo u svojoj knjizi “Islam nakon sto godina” kaže: “Svijet će u potpunosti prihvatiti Islam. Ako to ne učini otvoreno i javno onda će tajno. Doći će dan kada će Zapad preći na Islam. Stoljećima se na Zapadu čitaju knjige o Islamu koje su pune laži. Napisao sam knjigu o Muhammedu, ali je objavljena na engleskom”.

¹⁰ „Rabihat Muhammeden ve lem uhsiral-mesih“ –Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati

¹¹ „Rabihat Muhammeden ve lem uhsiral-mesih“ –Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati

¹² „Rabihat Muhammeden ve lem uhsiral-mesih“ –Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati

ŽENE ALLAHOVOG POSLANIKA A.S.

Allahov Poslanik a.s. je imao 13 žena nakon smrti svoje supruge Hatidže r.a. Sve su bile udovice u godinama osim Aiše r.a. koju je oženio kao djevicu. Šest od njih su bile od Kurejšija, jedna židovka, a ostale su bile od ostalih arapskih plemena. Imao je i jednu robinju, Mariju koptkinju r.a. koja mu je rodila sina Ibrahima. Nju je Poslaniku a.s. poklonio namjesnik Aleksandije Mukavkis. **Rekao je Poslanik a.s.: “Osvojite Egipt. Kada ga osvojite, postupajte lijepo prema njegovim stanovnicima, jer su oni štićenici Islamske države a i rodbina su ili je rekao - i tazbina su.” (Sahihu Muslim) Također je rekao: “Kada pobedite kopte (stanovnike Egipta) sa njima lijepo postupajte jer su oni štićenici Islamske države a i rodbina.” (Musannef Abdurrazzak)**

Ez-zuhri kaže: “Rodbina zbog Hadžer, majke Ismaila a.s., štićenici Islamske države zbog Ibrahima, sina Poslanika a.s.

Allahov Poslanik a.s. je imao ovoliko žena iz sljedećih razloga:

1. Vjerskih, tj. šerijatskih kao što je bila njegova ženidba sa Zejneb bint Džahš radijAllahu anha. Za vrijeme džahilijeta arapi su zabranjivali ženidbu sa ženom posinka,¹³ jer su vjerovali da je žena posinka isto što i žena rodenog sina, pa je Allahov Poslanik a.s. oženio Zejneb (nakon što ju je Zejd razveo) kako bi dokinuo džahilijetsku zabranu. Rekao je Uzvišeni Allah:

I pošto je Zejd s njoj živio i od nje se razveo, Mi smo je za tebe udali kako se vjernici ne bi ustručavali više da se žene ženama

¹³ Prije nego je Islam zabranio posinovljavanje Zejda su zvali Zejd sin Muhammedov pa je Allah objavio: **Zovite ih po očevima njihovim, to je kod Allaha ispravnije. A ako ne znate imena očeva njihovih, pa, braća su vaša po vjeri i štićenici su vaši.**(Al-Ahzab 5)

posinaka svojih kad se oni od njih razvedu – kako Allah odredi, onako treba biti. (Al-Ahzab 37)

2. Političko diplomatskih radi interesa da've (širenja Islama), ujedinjavanja (zbližavanja) srca, kao i pridobijanja naklonosti plemena. Poslanik a.s. je bio u tazbinskom odnosu sa najvećim plemenom Kurejšija, kao i sa najjačim arapskim plemenom. I svojim ashabima je naređivao da ovako postupaju pa je rekao Abdurrahmanu ibn Avfu kada ga je poslao u Dumatul-Džendel: “Ako te poslušaju oženi ćerku njihovog kralja.” (Tarihut-Taberi 2/126)

Rekao je Cl. Cahan¹⁴: “Možda će neki aspekti Poslanikovog a.s. života u nama izazvati zabunu slijedeći naše savremene mentalitete. Potvrđeno je da se vode rasprave i polemike o Poslanikovim a.s. ovosvjetskim prohtjevima koje se zasnivaju na tome što je nakon smrti Hatidže r.a. oženio devet žena. Međutim, sigurno je da iza većine ovih brakova stoji politička pozadina s ciljem da se pridobiju neki uglednici i ogranci nekih plemena. Osim toga, arapski mentalitet priznaje i potvrđuje ljudsku prirodu koju čovjek ispoljava onako kako ga je stvorio Allah s.v.t.”

3. Socijalnih razloga kao što je slučaj sa ženama nekih ashaba koji su preselili na putu širenja Allahove vjere. Znajući da su one bile u godinama oženio ih je iz milosti, ljubaznosti i počasti prema njima i njihovim muževima.

¹⁴ Rođen je 1909. godine, a diplomirao je na univerzitetu u Sorboni. Imenovan je za predavača u školi istočnjačkih jezika u Parizu, a zatim i za profesora na fakultetu za književnost na univerzitetu u Strazburu 1945. godine. Iz knjige „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil, 126. strana

Rekla je italijanska spisateljica L. Veccia Vaglieri¹⁵ u svojoj knjizi “Odbrana Islama”: “Muhammed a.s. je u svojoj dugoj mladosti kada je imao najjači seksualni nagon živio u društvu kakvo je arapsko u kome je brak kao društvena institucija bio skoro izgubljen, višeženstvo je bilo pravilo, a razvod braka se lako davao. Uprkos svemu ovome oženio je samo jednu ženu Hatidžu r.a. koja je od njega bila puno starija dok je on imao 25 godina. Oženio je iz iskrene ljubavi i nije ženio drugu sve dok nije umrla i dok nije napunio 50 godina. Svaku ženu je oženio ili iz političkih ili socijalnih razloga s ciljem da na taj način otvori novi put za širenje Islama, da onima koje su bogobožne ukaže počast ili da uspostavi tazbinske veze sa nekim plemenima želeći da na taj način otvori novi put za širenje Islama. Izuzetak je Aiša r.a. Dakle, Muhammed a.s. se nije ženio djevicama, mladim i lijepim djevojkama, pa može li se onda reći da je bio pohotan?! Bio je čovjek, a ne Bog. Također, zbog ljubavi prema djeci se iznova ženio. Pored toga što je imao dovoljno sredstava da preuzme na sebe teret tako ogromne porodice uvijek se držao puta potpune jednakosti prema njima i nikada se nije distancirao od bilo koje od njih. Uvijek je postupao u skladu sa sunnetom prethodnih poslanika a.s. kao što je bio Musa i drugi za koje se niko od ljudi ne protivi što su imali više žena. Da li to treba biti razlogom da ne znamo pojedinosti i detalje njihovog života dok o porodičnom životu Muhammeda a.s. znamo sve.”

Tomas Karlajl¹⁶, poznati engleski pisac, kaže o Muhammedu a.s. u svojoj knjizi “Heroji”: “Muhammed nije bio pohotan bez obzira što ga za to optužuju nepravedno i iz neprijateljstva prema njemu. Najveću grešku i nepravdu činimo kada ga

¹⁵ „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil

¹⁶ „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil

smatramo požudnim i pohotnim čovjekom. Oni mu ne mogu ništa osim da podignu prašinu laži i podmuklosti. A ne valja tako! Muhammed a.s. nema ništa sa lažima, podmuklošću i dvoličnošću.”

NEKI OD LOGIČKIH DOKAZA POSLANSTVA MUHAMMEDA A.S.

KURANSKI DOKAZI

Kaže Allah s.v.t. u Svojoj Časnoj Knjizi:

Muhammed nije roditelj nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik (Al-Ahzab 40)

I pripovijedao je Isa a.s. o poslanstvu Mahammedovom a.s. u Indžilu, pa kaže Allah s.v.t.:

A kada Isa, sin Merjemin, reče: "O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed, koji će poslije mene doći" – i kad im je on donio jasne dokaze, oni rekoše: "Ovo je prava vradžbina!" (As-Saff 6)

I kaže Allah s.v.t.:

Onima koji će slijediti Poslanika, Vjerovjesnika, koji neće znati čitati ni pisati, kojeg oni kod sebe, u Tevratu i Indžilu, zapisana nalaze, koji će od njih tražiti da čine dobra djela, a od odvratnih odvraćati ih, koji će im lijepa jela dozvoliti, a ružna im zabraniti, koji će ih tereta i teškoća koje su oni imali osloboditi. Zato će oni koji budu u njega vjerovali, koji ga budu podržavali i pomagali i svjetlo po njemu poslano slijedili – postići ono što budu željeli. (Al-A'raf 157)

DOKAZI IZ POSLANIKOVOG A.S. SUNNETA

Rekao je Poslanik a.s.: „Primjer mene i poslanika prije mene je kao primjer čovjeka koji gradi kuću, ukrašava je i uljepšava, izuzev ćoška gdje nedostaje cigla. Ljudi je obilaze i diveći se govore: “Kada bi samo imala još ova cigla, bila bi potpuna?!” Kaže: “Ja sam ta cigla i ja sam posljednji poslanik!” (Muttefekun alejh)

DOKAZI IZ PRETHODNIH OBJAVA17

Ata’a ibn Jesar prenosi: “Sreo sam Abd Allaha ibn Amra i rekao mu: “*Kaži mi o opisu Allahovog Poslanika, s.a.v.s., u Tevratu*”, a on mi je odgovorio: “*Da! Tako mi Allaha, on je opisan u Tevratu kao sto je opisan i u Kur’anu: ‘O Vjerovjesniče, Mi smo te poslali kao svjedoka i kao donosioca radosnih vijesti i kao poslanika koji opominje’* (33:45), i kao zaštitu slabima. Ti si Moj rob i poslanik, tvoje ime je Mutevekkil (jedno od imena Allahovog poslanika Muhammeda s.a.w.s.) On neće biti osoran i grubog srca. Allah ga neće usmrtili sve dok preko njega ne uputi narod koji je na krivom putu, pa da kažu: ‘Nema boga osim Allaha!’, i dok preko njega ne izliječi okorjela srca, uši koje ne čuju i oči koje ne vide.” (Sahihul-Buhari)

Prof. Abdul-Ahad Davud¹⁸ kaže: “Pokušao sam da se u mojim raspravama oslonim na neke dijelove svetih knjiga oko kojih se rijetko raspravlja sa jezičkog aspekta. Neću se služiti latinskim, grčkim ili aramejskim zato što je to beskorisno, već ću navesti tekst iz originalnog primjerka koji je izdat od strane “Društva

¹⁷¹⁷ Čitalac treba znati da mi ne prihvatamo sve što se navodi u ovim citatima iz Tevrata i Indžila, već smo ih naveli kao dokaz jevrejima i kršćanima jer su to knjige u koje oni vjeruju.

¹⁸ „Muhammed u svetim knjigama“ – Prof. Abdul-Ahad Davud. Bio je židov, knjiga je izdata u Kataru.

britanskih i stranih biblija”. Pročitajmo sljedeće riječi koje se navode u “Ponovljenom zakonu”, (18. poglavlje, 18. stih): “Podignuću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Staviću svoje reči u njegova usta...”

Ako se ove riječi ne odnose na Muhammeda onda se one nisu ni ostvarile i besmislene su. Isa a.s. nikada nije tvrdio da ovo ukazuje na njega, a njegovi pomagači (apostoli) su bili istog stava i oni iščekuju povratak Isa a.s. po drugi put kako bi se ostvarilo proročanstvo. Ono što je sve do sada sigurno i neosporivo je da prva pojava Isa a.s. nije ono što se nagovještava da će doći u stihu (citatu) “Podignuću im proroka kao što si ti”. Također, povratak Isaa po drugi put teško da se može podvesti pod kontekst i značenje navedenog citata. Crkva vjeruje da će se Isa pojaviti kao sudija, a ne kao neko sa novim zakonom (šerijatom), dok je obećan onaj koji će donijeti sabrane zakone u desnoj ruci.

Negirajući tvrdnju da se radi o ličnosti obećanog Poslanika drugo poslanstvo pripisuju Musau a.s. U svakom slučaju, ono što puno pomaže kada govorimo o “Božijoj svjetlosti iz Farana”, a to su brda Mekke, su riječi koje se navode u Tevratu, Ponovljeni zakon, 33. poglavlju, 2. stihu: On je rekao: „Gospod je došao sa Sinaja, obasjao ih je sa Seira, zasjao je s faranskih brda. S njim su bile nebrojene hiljade svetih anđela, a u desnoj ruci sabrani listovi njihovog vjerzakona.”

U citatu se svjetlost gospodara poredi sa svjetlošću Sunca “Gospod je došao sa Sinaja, obasjao ih je sa Seira”, ali zasijala je slava s faranskih brda gdje će se sa njim pojaviti hiljade svetih anđela i nosiće u desnoj ruci vjer zakon za njih. Niko od israilićana uključujući i Isaa nije imao nikakve veze sa faranskim brdima, osim Hadžer (žena Ibrahima a.s.) koja je

obišla sedam bunareva i nakon toga se nastanila u Faranu (Mekkanskim brdima).

Postanje, 21. poglavlje, 21. stih: “On se nastanio u pustinji Faran, a majka mu je dovela ženu iz egipatske zemlje.” Od Ismailovog prvog djeteta Kajdara (Kidara) “Adnana” vode porijeklo potomci arapa koji su se nastanili u faranskim brdima i smatrali to svojom domovinom. Muhammed a.s., kao što je svima poznato, iz loze Ismaila a.s. i njegovog sina Adnana. Zatim se nakon izvjesnog vremena pojavio kao Poslanik u faranskim (Mekkanskim) brdima, pa je osvojio Mekku sa deset hiljada vjernika i došao sa sabranim šerijatom svome narodu. Zar ovo nije proročanstvo (najavljeno poslanstvo) koje je spomenuto i koje se ostvarilo doslovce?? Zatim proročanstvo koje je od posebne važnosti uz napomene:

11 Sveti iz mesta u kojima žive Kidarovi sinovi, čija slava prekriva nebesa i zemlju, hvaljen neka je (iz riječi hamd je izvedeno ime Muhammed što znači memduh – hvaljen, a pored toga stanovnici faranskih brda su arapi kojima je obećana objava) . Neka kliču radosno oni koji žive u stenovitim krajevima (koje su nastanili Kidarovi – Adnanovi – sinovi). Neka kliču ljudi s gorskih vrhova.

12 Neka daju slavu Gospodu i veličaju ga, ,neka objavljuju i šire njegovu hvalu na arapskim ostrvima.

13 Gospod će kao junak izaći. Kao ratnik će rasplamsati svoj žar. Povikaće, pustiće ratni poklič, biće moćniji od svojih neprijatelja. (Isaija 42/11-13)

U vezi sa ovom temom imamo dva veoma važna proročanstva gdje se spominje Kidar, tj. Adnan:

1 „Ustani, zasvetli, jer je došla tvoja svetlost, i Gospodnja slava je zasjala nad tobom.

2 Jer, evo, mrak će pokriti zemlju i gusta tama narode, a nad tobom će zasjati Gospod, i njegova slava videće se nad tobom.

3 Narodi će ići ka tvojoj svetlosti i carevi ka sjaju kojim blistaš.

4 Podigni oči i pogledaj unaokolo! Svi se skupljaju i dolaze k tebi. Izdaleka dolaze

tvoji sinovi i tvoje kćeri koje su negovane, i u naručju nošene.

5 Tada ćeš gledati i blistaćeš, tvoje će srce zaigrati od velike radosti, jer će se k tebi uputiti morsko blago, tebi će doći bogatstvo naroda.

6 Mnoštvo kamila prekriće te, mlade kamile iz Madijana i Efe. Doći će svi iz Save. Doneće zlato i tamjan. Oni će objavljivati Gospodnje hvale.

7 Sva kidarska stada skupiće se k tebi. Služiće ti navajotski ovnovi. Kao ugodna žrtva doći će na moj oltar, a ja ću ukasiti svoj divni dom... (Isaija 60/1-7)

U drugom proročanstvu stoji:

13 Objava protiv puste ravnice (zemlje arapa): „U šumi u pustoj ravnici provodićete noć vi, dedanski karavani.

14 Iznesite vodu pred onoga ko je žedan! Stanovnici zemlje Teme, izađite s hlebom pred begunca.

15 Jer oni beže od mačeva, od izvučenog mača, od nategnutog luka, od žestokog rata.

16 Jer mi je ovako rekao Gospod: ‘Za najviše godinu dana, kao što je najamnička

godina, nestaće sva kidarska slava.

17 A od mnogih strelaca, hrabrih kidarskih sinova, malo će ostati...

Pročitajte ova proročanstva u Isaiji, jednom od jevanđelja u Tevratu koja govore o dolasku Božije svjetlosti sa farana.

Dakle, Ismail je živio u faranskim brdima gdje mu se i rodio sin Kidar (Adnan) koji je otac i glavni predak arapa. Zapisano je o djeci Kidarovoj (Adnanovoj) da će im doći objava od Allaha i koja će početi kod svetog oltara (Božije kuće) u vrijeme kada je nepravda ispunila Zemlju stoljećima. Nakon toga, baš na tom parčetu zemlje će primiti svjetlo od Gospodara, a kada se to desi i sva slava pripadne Kidaru dolaziće mu izdaleka slaveći junake njegovih potomaka. Nakon što se sve to dogodi mora nestati u toku jedne godine usljed bježanja pred isukanim sabljama i zategnutim lukovima. Da li sve ovo aludira na nekog drugog iz farana, a ne na Muhammeda?! (Pogledati “Knjiga proroka Avakuma” 3. poglavlje)

Muhammed a.s. je od potomaka Ismaila i njegovog sina Kidara (Adnana) koji se nastanio u Faranu, a Muhammed a.s. je jedini poslanik koji je došao arapima sa Božijom objavom u vrijeme kada je nepravda ispunila zemlju. Preko njega je zablistala Božanska svjetlost u faranu. Mekka je jedini grad u kojem se slavi ime Gospodara u Njegovoj kući. Također, Kidar je primio objavu kod Allahove kuće (a to je Muhammed) koji je bio napadan i proganjan od strane svog naroda pa je bio primoran da učini hidžru iz Mekke. Pogodila ga je žeđ dok je bježao od isukanih sablji i zategnutih lukova. Godinu dana poslije bekstva susreo se sa potomcima Kidara na Bedru gdje se dogodila prva

bitka između Mekkelija i Poslanika a.s. Poslije ove bitke potomci Kidara su bili slomljeni (oni koji su nosili lukove i strijele), a sa porazom i njihova slava je bila uništena. Pošto nije bilo poslanika oni su prihvatili objavu i ispunili sva ova proročanstva. Pa da li nakon svega ovoga znači da se ova proročanstva još uvijek nisu ostvarila? Također, kuća Gospodara u kojoj će se slaviti Njegovo ime na koju se aludira u 60. poglavlju u 7. stihu je Allahova sveta kuća – Ka’ba u Mekki, a ne crkva spasitelja kako tvrde kršćanski komentatori. Stada Kidara koja se spominju u 7. stihu ne mogu se dovesti u vezu sa crkvom spasitelja. Činjenica je da su sela i stanovnici koji slijede Kidara jedini ljudi na ovom svijetu koji nisu od tada pod uticajem crkve spasitelja. Također, hiljade vojnika koje se spominju u Ponovljenom zakonu (33. poglavlje) je od velikog značaja. “Allah je obasjao svojim svjetlom sa Farana i sa tim svjetlom je došlo deset hiljada vojnika”. Ako pročitate svu historiju u vezi sa Faranom nećete naći nijedan drugi događaj osim ovog koji je pred vama, a to je osvajanje Mekke kada je Poslanik a.s. ušao u nju na čelu sa deset hiljada vjernika i svojih sljedbenika iz Medine. Vratio se u Allahovu kuću sa vjerozakonom u desnoj ruci koji obuhvata sve ostale vjerozakone i dokida ih. “Barklit” – duh istine kojeg je nagovijestio Isa a.s. nije niko drugi do Muhammed a.s. Pogrešno je smatrati da je on sveti duh kako ga nazivaju po teološkim shvatanjima, jer Isa kaže – On je vama prikladan, a ja ću otići daleko, jer ako to ne učinim Barklit vam neće doći. Međutim, onda kada sam ja otišao poslao sam ga vama. Ove riječi jasno znače da će Barklit doći nakon Mesije (Isaa) i da on nije bio sa njim kada je izgovorio ove riječi. Da li možemo zaključiti da je Mesija (Isa) bio lišen svetog duha ako je dolazak svetog duha uslovljen dolaskom Mesije? Osim toga, način na koji ga je Mesija (Isa) opisao daje nam do znanja da se radi o čovjeku, a ne o duhu: “On neće govoriti o sebi, ali će

govoriti ljudima ono što je čuo”. Da li ćemo onda morati da zaključimo da su Bog i sveti duh bili dva različita bića i da će sveti duh govoriti o sebi i onome što je čuo? Riječi Mesije jasno ukazuju na onog kojeg će Bog poslati i naziva ga duhom istine, a također i Kur'an na isti način govori o Muhammedu a.s. pa kaže Uzvišeni:

A nije tako, on Istinu donosi i tvrdi da su svi poslanici istinu donosili.

(As-Saffat 37)

DOKAZI IZ INDŽILA

U indžilu postoji veliki broj dokaza koji jasno govore o dolasku i poslanstvu Muhammeda a.s. ili spominju neka od njegovih djela.

Jevanđelje po Jovanu:

20 A on je priznao, nije zatajio, nego je priznao: „Ja nisam Hristos.”

21 Na to su ga oni upitali: „Šta si onda? Jesi li Ilija?” On je odgovorio: „Nisam.” „Jesi li prorok kojeg očekujemo?” Odgovorio je: „Nisam!”

22 Tada su mu rekli: „Ko si onda? Reci, da možemo odgovoriti onima koji su nas poslali. Šta ti kažeš o sebi?”

23 Odgovorio je: „Ja sam glas onoga koji viče u pustinji: ‘Poravnajte put Gospodu’, kao što je rekao prorok Isaija.”

24 A ti koji su bili poslani bili su od fariseja.

25 Oni su ga upitali: „Zašto onda krštavaš ako nisi Hristos ni Ilija ni Prorok kojeg iščekujemo?”

Spomenuti prorok u ovom tekstu nije Isa a.s. već Muhammed a.s. jer je Jovan pozivao i pokršćavao za vrijeme Isa a.s. i nagovijestio dolazak proroka (vjerovjesnika).

U istom jevanđelju 14-16 Isa a.s. je rekao: “Tražiću od oca da vam da (odredi) drugog koji će s vama ostati zauvijek...”

U indžilu riječ Paracalon, Paraclete, Periclytos znači Ahmed – hvaljen. Riječ Ahmed je jedno od imena Muhammeda a.s. i spominje se u Kur'anu, u suri Saff.

Prenosi se u Indžilu (Barnaba 112 16-80) da je Isa a.s. rekao: “Zbog toga što će me Bog uzdići sa Zemlje zamijeniće me drugim, iščekivanim, tako da će svako pomisliti za njega da sam ja. I još nešto, sve dok zlo ne umre ja ću dugo vremena ostati na svijetu u toj sramoti. Međutim, kada dođe Božiji poslanik Muhammed, Gospod će otkloniti od mene tu mrlju.”¹⁹

U istom jevanđelju, 39. poglavlju se navodi: “Adam, skočivši na svoje noge, vidje u vazduhu natpis koji je sijao kao Sunce, a pisalo je: ”POSTOJI SAMO JEDAN BOG, A MUHAMMED JE POSLANIK BOŽIJI”. Zatim sa očinskom ljubavlju prvi čovjek poljubi te riječi, i protrlja svoje oči i reče: “Neka je blagoslovljen taj dan kad ti budeš došao na svijet”.²⁰

¹⁹ „Rekli su o Islamu“ – Dr Imaduddin Halil, str. 93

²⁰ „Rabihat Muhammeden ve lem uhsiral-mesih“ –Dr. Abdul-Mu'ti Ad-Dalati

MNOŠTVO LOGIČKIH DOKAZA O ISTINITOSTI NJEVOG POSLANSTVA I VJEROVJESNIŠTVA

1. Poslanik a.s. je bio nepismen i nije znao čitati, niti pisati u svom nepismenom narodu. Bilo je vrlo malo onih među njima koji su znali pisati kako ne bi neko posumnjao u objavu koja je stizala Muhammedu a.s. tvrdeći kako je od nekoga prepisao. Rekao je Uzvišeni:

Ti prije nje nijednu knjigu nisi čitao, a nisi je ni desnom rukom svojom pisao; inače, posumnjali bi oni što laži govore. (Al-Ankabut 48)

Muhammed a.s. je došao sa nečim čemu se arapi nisu mogli suprostaviti, fascinirao ih je svojom elokventnošću i rječitosti. Njegova vječna mu'džiza je bila Kur'an koji mu je objavljen. Rekao je Allahov Poslanik a.s.: "Svakom vjerovjesniku su date mu'džize (nadnaravna djela) kako bi mu ljudi povjerovali. Ono što je meni dato je objava (Kur'an) i nadam se da ću ja biti vjerovjesnik sa najviše sljedbenika na Sudnjem danu." (Muttefekun alejh)

I pored toga što je njegov narod bio poznat po rječitosti i oštroumnosti Kur'an ih je izazvao da dođu s nečim poput njega, a zatim ih je izazvao da dođu sa jednom surom sličnom njemu, pa kaže Uzvišeni:

A ako sumnjate u ono što objavljujemo robu Svome, načinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu, a pozovite i božanstva vaša, osim Allaha, ako istinu govorite. (Al-Bakarah 23)

Čak je izazvao i sva stvorenja pa kaže Allah s.v.t.:

Reci: "Kad bi se svi ljudi i džini udružili da sačine jedan ovakav Kur'an, oni, takav kao što je on, na bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali." (Al-Isra' 88)

2. Kontinuitet i opstanak njegove misije uprkos svim poteškoćama na koje je nailazio, događajima koji su se odigrali između njega i njegovog naroda koji su kulminirali do te mjere da je bilo naređeno njegovo ubistvo, a samim tim i okončanje njegove misije. Međutim, on je nastavio pozivati u vjeru sa kojom je poslat i strpljivo je podnosio sve što ga je zadesilo od iskušenja, muka, progona od strane svoga naroda na putu širenja vjere Allaha Uzvišenog. Da je bio lažljivac i simulant – da je onakav kakvim ga opisuju – ostavio bi svoju misiju bojeći se za svoj život kada je vidio da se njegov narod ujedinio protiv njega u nastojanju da ga ubiju i okončaju njegovu misiju. Rekao je Dr. M.H. Durrani:²¹ “Doista ovaj iman (vjerovanje), ogromno zalaganje, nepokolebljivost i odlučnost kojima je vođen Muhammed a.s. doveli su ga do konačne pobjede. To je očigledan dokaz njegove iskrenosti u svom pozivu. Da je u njegovoj duši postojala i najmanja sumnja ili nedostatak, nikada ne bi mogao da izdrži pred olujom koja je trajala punih 20 godina.. Da li je poslije ovoga potreban dokaz njegove potpune iskrenosti u namjeri, ustrajnosti, moralu i uzvišenosti duše? Svi ovi faktori neminovno dovode do neizbježnog zaključka, a to je da je ovaj čovjek uistinu Božiji Poslanik, a to je Muhammed a.s. Bio je uzor sa svojim izvrsnim osobinama, najbolji primjer vrline i dobrote, simbol iskrenosti i vjernosti. Njegov život, njegova iskrenost, ustrajnost, bogobojaznost, plemenitost, njegovo ubjeđenje i dostignuća, sve su to jedinstveni dokazi njegovog poslanstva. Bilo koji čovjek ako proučava nepristrasno njegov život i poruke posvjedočiće da je on, Muhammed, uistinu poslanik od Allaha i da je Kur'an sa kojim je došao ljudima uistinu Božija knjiga. Svaki pravedan,

²¹ Jedan dio svog života proveo je radeći kao pastor u crkvi u Engleskoj od 1939 – 1963. godine, a zatim je primio Islam. Iz knjige „Rekli su o Islamu“ – Dr Imaduddin Halil, str. 106-107

korektan i ozbiljan intelektualac koji traga za istinom mora doći do ovog suda i rasuđivanja.

3. Poznato je da svaki čovjek – po svojoj prirodi – voli ovosvjetska uživanja u imetku, jelu, piću, braku... Rekao je Uzvišeni Allah:

Ljudima se čini da je lijepo samo ono za čim žude: žene, sinovi, gomile zlata i srebra, divni konji, stoka i usjevi. To su blagodati u životu na ovome svijetu; a najljepše mjesto povratka je u Allaha. (Alu Imran 14)

Svaki insan se trudi i nastoji da dobije ova uživanja različitim sredstvima i načinima. Međutim, ljudi se razlikuju u načinu (metodi) na koji će doći do njih. Jedni to čine na legalan način dok drugi to čine neregularno. Znamo da su se nevjernici pokušali nagoditi sa Poslanikom a.s. na početku njegove misije i stavili su ga na razna iskušenja i ponudili mu sva ovosvjetska uživanja. Obećali su da će mu ispuniti sve želje i zahtjeve. Ako želi ugled – dobiće ga, ako želi žene – oženiće ga najljepšim ženama, ako želi imetak daće mu ga, ali sve to pod uslovom da ostavi vjeru i pozivanje u nju. Odgovorio im je sa ubjedenjem nadahnutim od Boga: “Neću ostaviti poziv u Islam sve dok mi ne donesete jak dokaz da možete raspiriti plamen Sunca” (Silsiletus-Sahihatu 1/194)

Da je bio lažljivac i simulant – da je onakav kakvim ga opisuju – on bi prihvatio ovu nagodbu i iskoristio bi ovu priliku jer ono što je njemu ponuđeno je nešto najvrjednije čemu teži svaki čovjek i što je glavna dunjalučka briga. Kaže Dr. M..H.Durrani²²:” Punih 13 godina je neprestano trpio napor u

²² Jedan dio svog života proveo je radeći kao pastor u crkvi u Engleskoj od 1939 – 1963. godine, a zatim je primio Islam. Iz knjige „Rekli su o Islamu“ – Dr Imaduddin Halil, str. 106 - 105

Mekki i 8 godina u Medini²³. Sve je to podnio i nije odustao od svog stava ni za dlaku, bio je čvrst i postojan, nepokolebljiva srca, čvrst i odlučan u svojim ciljevima i stavovima. Njegov narod mu je ponudio vlast i pred noge su mu bacili sva bogatstva grada kako bi ga odvratili od pozivanja u Islam i širenja svoje poslanice. Odbio je sva ta primamljiva iskušenja i ponude i umjesto toga je izabrao da bude uznemiravan zbog svoje misije. Zašto? Zašto mu nikada nije bilo stalo do bogatstva, slave, vlasti, komfora, ličnog zadovoljstva i izobilja? Čovjek mora dobro razmisliti ukoliko želi doći do odgovora.”

4. Poznato je da onaj ko preuzme vlast i vođstvo ima pod svojom kontrolom sva dobra i ljude koji su mu na usluzi, a što se tiče Muhammeda a.s. on je znao da ovaj svijet nije vječna kuća. Ibrahim prenosi od Alkame a ovaj od Abd Allaha da je rekao: ”Ležao je Poslanik a.s. na hasuri pa su mu na tijelu ostali tragovi hasure, pa sam rekao: “O Allahov Poslaniče, draži si mi od oca i majke da si nam rekao (zatražio) napravili bi smo ti prostirku.” Poslanik a.s. odgovori: “ Što se tiče mene i dunjaluka, ja sam na njemu kao jahač koji se zadrži u hladu ispod stabla a zatim ode i ostavi ga.” (Sunenu Tirmizi)

Prenosi se od Nu'mana ibn Bešira da je rekao: Vidio sam Allahovog Poslanika kada nije imao ni loših hurmi kojih bi se najeo.” (Sahihu Muslim)

Ebu Hurejre pripovijeda: “Porodica Muhammeda a.s. se ne bi najela i po tri dana uzastopno.” (Muttefekun alejh) I pored toga što mu je Arabijski poluotok bio potčinjen i što je on bio sebeb svakog dobra koje je zadesilo muslimane, bilo je momenata kada nije imao dovoljno hrane. Od Aiše, r.a., se prenosi da je

²³ Tačno je da je proveo u Medini 10 godina.

Božiji Poslanik a.s., od nekog jevreja kupio namirnica na veresiju a u zalog mu dao svoj željezni štit. (Sahihul-Buhari)

Ovo ne znači da on nije mogao dobiti ono što je želio. Sva bogatstva i dobra su bila pred njim u džamiji i ne bi se pomjerio sa svog mjesta, niti bi donosio odluke sve dok ne bi podijelio siromašnima i ubogima. Među njegovim ashabima je bilo onih koji su imali puno bogatstva, koji su se utrkivali ko će mu biti na usluzi i koji su žrtvovali sve najvrjednije radi njega, ali Allahov Poslanik a.s. je dobro poznao suštinu ovoga svijeta pa kaže: “Allaha mi, dunjaluk je u odnosu na ahiret samo kao kad neko od vas stavi svoj kažiprst u more - neka pogleda s čime se taj prst vrati!” (Sahihu Muslim)

Rekla je Lady E. Cobold²⁴ u svojoj knjizi “Hodočašće u Mekku” (London 1934. god.): “Iako je Muhammed bio uglednik i vođa Arabijskog poluotoka, on nije razmišljao o titulama, niti o izobilju u kojem bi uživao, već je bio zadovoljan s tim što je bio Allahov poslanik i što je služio muslimanima. Sam je čistio svoju kuću i popravljao svoju obuću. Bio je plemenit poput plodonosnog vjetra koji bi siromašnim i nesrećnim uvijek dao prednost u odnosu na sebe u onome što je imao, a vrlo često ne bi imao dovoljno ni za sebe.”

5. Poslanika a.s. su zadesile neke teške nesreće koje zahtijevaju pojašnjenje. Nije mogao spram njih učiniti ništa usljed nedostatka objave pa je jedan period živio u zabrinutosti i žalosti. Otuda slučaj neistine i laži za koju je bio Poslanik a.s. optužen a radilo se o njegovoj časti i tako je ostao mjesec dana. Njegovi neprijatelji su govorili protiv njega, klevetali ga, udarili na njegovu čast (optužili su ga da je njegova supruga

²⁴ „Rekli su o Islamu“ – Dr Imaduddin Halil

Aiša r.a. počinila blud), okrivljivali ga i optuživali sve dok nije došla objava koja je očistila njegovu suprugu od tih optužbi. A da je bio lažov, i onakav kakvim ga opisuju, on bi taj problem riješio odmah (ne bi čekao objavu), ali Poslanik a.s. ne govori po svome hiru.

6. Poslanik a.s. nije za sebe tražio položaj iznad ostalih ljudi i nije bio zadovoljan da radi nešto što ukazuje na veličanje (oholost). Enes b. Malik kaže: “Niko nije bio draži ashabima od Poslanika, *salla Allahu alejhi ve sellem*, ali kada bi ga vidjeli nisu mu ustajali znajući da to prezire.” (Tirmizi)

O Poslaniku a.s. W. Irving²⁵ je rekao: ” I pored vojnih osvajanja i pobjeda Poslanik a.s. nije bio ohol i egoističan. Vodio je ratove zbog Islama a ne zbog ličnih interesa, tako da je na vrhuncu svoje slave sačuvao jednostavnost i poniznost. Prezirao je da kada uđe u prostoriju u kojoj je imalo ljudi da mu ustaju ili da pretjeruju u izražavanju dobrodošlice prema njemu. Imao je za cilj formiranje jake i velike države a to je Islamska država u kojoj se sudilo po pravdi, i nije razmišljao da se vlast u njoj prenese na njegovu porodicu. ”

7. Objava nekih ajeta u Kur'anu kojima se kori Poslanik Muhammed a.s. zbog nekog postupka ili situacije vezane za njega, kao na primjer:

O Vjerovjesniče, zašto sebi uskraćuješ ono što ti je Allah dozvolio – u nastojanju da žene svoje zadovoljiš? A Allah prašta i samilostan je. (At-Tahrim 1)

²⁵ Američki orijentalista, iz knjige: „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil str. 95-96

Ovaj ajet je objavljen zato što je on sebi zabranio med zbog nekih svojih suprugica pa mu je došao ukor od njegovog Gospodara što je zabranio sebi ono što mu je Allah dozvolio.

Neka ti Allah oprosti što si dozvolio da izostanu, dok se nisi uvjerio koji od njih govore istinu, a koji lažu. (Et-Tevba 43)

U ovom ajetu Allah s.v.t. je ukorio Poslanika a.s. zato što je požurio sa primanjem lažnih opravdanja od strane munafika (licemjera) koji su izostali iz bitke na Tebuku i oprostio im na osnovu njihovih izgovora, bez da ih prethodno ispita i vidi ko je od njih iskren, a ko lažov.

(67) Nijednom vjerovjesniku nije dopušteno da drži sužnje dok ne izvojuje pobjedu na Zemlji; vi želite prolazna dobra ovoga svijeta, a Allah želi onaj svijet. – Allah je silan i mudar.

(68) Da nije ranije Allahove odredbe, snašla bi vas patnja velika zbog onoga što ste uzeli. (Al-Anfal 67-68)

Kaže Aiša r.a.: ” Da je Poslanik a.s. sakrio bilo šta od objave sakrio bi sljedeći ajet:

U sebi si skrivao ono što će Allah objelodaniti i ljudi si se bojao, a preče je da se Allaha bojiš. ” (Sahihul-Buhari)

Zatim riječi Uzvišenog:

Od tebe ne zavisi da li će On pokajanje njihovo primiti ili će ih na muke staviti, jer oni su zaista nasilnici. (Alu Imran 128)

(1) On se namršti i okrenuo

(2) zato što je slijepac njemu prišao.

(3) A šta ti znaš – možda on želi da se očisti,

(Abasa 1-3)

Rekao je Lightner u svojoj knjizi “Islamska religija²⁶”: “Jednom je Allah objavio Svom poslaniku ajete u kojima ga žestoko kritikuje zato što je okrenuo svoje lice od siromašnog slijepca kako bi pričao sa bogatim, uticajnim čovjekom. Taj događaj je povod objave ovih ajeta. Da je onako kako govore neki kršćani sigurno ne bi bilo ovih ajeta”

8. Vjerovatno jedan od konačnih, definitivnih dokaza istinitosti Poslanstva Muhammed a.s. i onoga sa čime je došao je sura Al-Mesed u kojoj se spominje da će njegov amidža Ebu Leheb definitivno završiti u vatri (džehennemu). Ova sura je objavljena još na početku Poslanikove a.s. misije, a da je on alejhis selam lažov i onakav kakvim ga opisuju ne bi mogao donijeti ovako konačan sud jer bi njegov amidža možda primio Islam. Rekao je Gary Miller²⁷: “Ebu Leheb je mrzio Islam do te mjere da je pratio Muhammeda a.s. gdje god je išao kako bi umanjio i osporio ono što govori. Kada bi vidio Poslanika a.s. govorio bi ljudima strancima nakon što bi Poslanik a.s. završio svoj govor – Šta vam je rekao Muhammed? Ako vam kaže za nešto da je bijelo, znajte da je crno. Ako vam kaže za nešto da je noć, znajte da je dan. Suprostavljao se svemu onome što je govorio Poslanik a.s. i navodio bi ljude da posumnjaju u njega. Deset godina prije smrti Ebu Leheba objavljena je sura po imenu El-Mesed. Ova sura potvrđuje da će Ebu Leheb skončati u džehennemu, tj. da Ebu Leheb neće primiti Islam. Tokom

²⁶ Engleski istraživač, dobitnik je brojnih priznanja za svoj doktorat iz prava, filozofije i teologije. Iz knjige „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil

²⁷ Najveći kršćanski misionar u Kanadi koji je objavio svoj prelazak na Islam i ostao je najveći Islamski misionar u Kanadi, bio je jedan od veoma aktivnih misionara u pozivanju u kršćanstvo, a također je jedan od onih koji je imao veliko znanje o Bibliji. Prenosi se iz njegove knjige “Zadivljujući Kur'an“

cijelih deset godina Ebu Leheb je mogao izaći pred ljude i reći – Muhammed govori da ja neću primiti Islam i da ću završiti u džehennemu, ali ja vam sada kažem da želim prihvatiti Islam i postati musliman! Šta mislite sada? Da li je Muhammed iskren u onome što govori ili ne? Da li je objava s kojom je došao od Boga?

Međutim, Ebu Leheb ovo nikada nije uradio. Iako su sva njegova djela prkosila Poslaniku a.s., po ovom pitanju mu se nije suprostavio. Poenta ove priče je da Poslanik a.s. kaže Ebu Lehebu – U redu ti me mrziš i želiš da završiš sa mnom. Imaš priliku da osporiš i oponiraš mojim riječima! Međutim Ebu Leheb za svih tih deset godina ovo nije uradio!! Nikada nije primio Islam niti se pretvarao da je u Islamu! Deset godina je imao priliku da sruši Islam u jednoj minuti! Međutim ova sura nije govor Muhammeda a.s. već govor Onoga koji zna skriveno, i koji je znao da Ebu Leheb nikada neće prihvatiti Islam.

Kako je Muhammed a.s. mogao znati da će Ebu Leheb potvrditi ono što je rečeno u ovoj suri osim da je to objava od Allaha??

Kako je mogao biti tako ubijeđen svih deset godina da je on na istini, ako on nije znao da je to objava od Allaha??

Da bi neko nešto ovako ozbiljno tvrdio to znači samo jedno – ovo je objava od Allaha.

(1) Neka propadne Ebu Leheb, i propao je!

(2) Neće mu biti od koristi blago njegovo, a ni ono što je stekao,

(3) ući će on, sigurno, u vatru rasplamsalu,

(4) i žena njegova, koja spletkari;

(5) o vratu njenu biće uže od ličine usukane! (Sura Mesed 1-5)

9. U jednom od kur'anskih ajeta se spominje ime Ahmed (hvaljen) umjesto Muhammed. Kaže Uzvišeni Allah:

A kada Isa, sin Merjemin, reče: "O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed, koji će poslije mene doći" – i kad im je on donio jasne dokaze, oni rekoše: "Ovo je prava vradžbina!" (As-Saff 6)

Da je Muhammed a.s. bio lažov i onakav kakvim ga oni smatraju ovo ime ne bi bilo spomenuto u Kur'anu.

10. Također, jedan od dokaza da je poslanstvo Muhammeda a.s. istina je i to što je njegova vjera opstala do današnjeg dana kao i činjenica da ljudi prihvataju Islam u velikom broju i utiču na pripadnike drugih vjera, a sve to uprkos skromnoj podršci Islamskom misionarstvu kako materijalnoj tako i u ljudstvu, kontinuiranoj borbi i zalaganju protiv Islamske da've (misionarstva), borbi u kojoj se ne štedi truda kako bi se diskreditovao i iskrivio Islam i skrenula pažnja s njega. To je zato što je Gospodar Uzvišeni obećao da će sačuvati ovu vjeru pa kaže:

Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti! (Al-Hidžr 9)

Rekao je Th. Carlyle o Muhammedu a.s. u knjizi na engleskom²⁸: „Da li ste ikada vidjeli da čovjek koji je lažov može imati ovako divnu vjeru? Takav čovjek nije u stanju da izgradi kuću od cigala! Ako on ne poznaje svojstva krečnog maltera, zemlje ili nečeg sličnog od čega se kuća gradi, onda je to samo gomila ruševina i mješavina materijala koja nije

²⁸ „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil, str. 123

dostojna i vrijedna toga da ostane na svojim temeljima 12 vijekova i da u njoj živi dvesta miliona ljudi, već će se srušiti i doživjeti kolaps kao da je nije ni bilo. Ja zasigurno znam da se čovjek u svojim poslovima treba pridržavati svih prirodnih zakonitosti, inače mu se niko neće odazvati. Laž je ono što objavljuju nevjernici, a zatim to uljepšavaju sve dok ne počnu umišljati da je to istina. Nesreća je zavaravati ljude, narode i nacije takvim zabludama.“

Allah je sačuvao Kur'an u Mushafima i prsima ljudi iz generacije u generaciju jer njegovo čuvanje, učenje, proučavanje i podučavanje drugih njemu, je nešto čemu streme muslimani i takmiče se u tome kako bi postigli dobro koje je u njemu. Kaže se u hadisu: „**Najbolji među vama je onaj ko nauči Kur'an, a zatim druge podučava njemu.**“ (Sahihul-Buhari)

Bilo je nekoliko pokušaja da se u Kur'anu časnome nešto doda ili oduzme, ili pak da se zamijene neki harfovi, međutim svi ti pokušaji su bili bezuspješni jer su odmah otkriveni i s lahkocom prepoznati među kur'anskim ajetima.

Što se tiče sunneta (prakse) Allahovog Poslanika, drugog izvora u Islamu, on je sačuvan preko povjerljivih i pravednih ljudi koji su svoje živote posvjetili slijeđenju hadisa Poslanika a.s. Zabilježili su sahih (vjerodostojne) hadise, izdvojili slabe (daif) hadise i govorili o ovoj temi. Onaj ko se vrati na knjige iz hadisa koje tretiraju i tiču se sunneta spoznaće suštinu truda i napora kako bi se sačuvalo sve ono izvorno od Poslanika a.s. i otklonila sumnja u onome što je istina o njemu.

Rekao je Michael Hart u svojoj knjizi “Dirasetul-mietil-evail”²⁹: “Muhammed je osnovao i proširio jednu od najvećih

²⁹ Amerikanac, dobitnik više naučnih priznanja, doktorirao iz astronomije na univerzitetu Berenson. 1972. godine radio u istraživačkim centrima i opservatorijama, jedan je od utemeljivača primjenjene fizike – iz knjige „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil.

religija na svijetu i postao je jedan od vodećih svjetskih političkih lidera.³⁰ I sada, nakon što je prošlo 13 vijekova poslije njegove smrti uticaj i trag koji je on ostavio je i dalje jak i silovit.”

11. Ispravnost principa sa kojima je došao Muhammed a.s., njihova autentičnost i validnost za svako vrijeme i mjesto, kao i pozitivni efekti i rezultati njihove primjene, svjedoče i potvrđuju da ono sa čime je on došao je objava od Allaha Uzvišenog. Također, šta je sporno u tome što je Muhammed a.s. poslanik kojeg je poslao Uzvišeni Allah ako znamo da su i prije njega slati mnogi poslanici i vjerovjesnici? Svakako je odgovor da u tome nije ništa sporno sa aspekta logike i legitimnosti, pa zbog čega se onda negira njegovo poslanstvo i vjerovjesništvo svim ljudima, a potvrđuju se i priznaju poslanstva vjerovjesnika prije njega!?

12. Zatim, propisi i zakoni sa kojima je došao Islam preko Muhammeda a.s. na polju međuljudskih odnosa, ratovanja, braka, ekonomije, politike, obredoslovlja itd. Cijelo čovječanstvo nije u stanju doći s nečim sličnim, pa da li je onda moguće da jedan nepismen čovjek koji nije znao ni čitati ni pisati dođe sa tako savršenim sistemom, uređenjem koje organizuje sve ovosvjetske odnose, poslove i relacije? Zar sve to ne ukazuje na istinitost njegovog poslanstva i vjerovjesništva i da on alejhisselam ne govori po svom hiru (ćejfu)?

³⁰ Mi kažemo da niko nije bio na tom stepenu već je Muhammed a.s. bio veći od svih.

13. Poslanik a.s. nije počeo sa svojom misijom niti je obznanio sve dok nije napunio 40 godina. Prošle su godine mladosti, vitalnosti i snage, a došle godine starosti, smirenosti, odmora i spokoja. Kaže Th. Carlyl³¹ u svojoj knjizi “Heroji”: “Ono što pobija tvrdnje onih koji govore kako Muhammed a.s. nije bio iskren u svojoj misiji, je to da je svoju najljepšu mladost kada je bio pun snage i elana proveo u mirnom i spokojnom životu (sa Hatidžom r.a.) i kako za to vrijeme nije pokušao da izazove nikakvu zbrku niti galamu, niti bilo šta što bi moglo aludirati da je Poslanik a.s. želio slavu, ugled i vlast... I tek nakon što mu je prošla mladost i došla starost, u njegovim prsima se uskovitlao vulkan koji je bio uspavan, ali i buntovan u želji za nečim plemenitim i velikim.”

14. Rekao je R. Landau³² u svojoj knjizi “Islam i arapi”: “Misija Muhammeda a.s. je bila veoma teška i ne može je ostvariti neki šarlatan vođen i ograničen sebičnim pobudama. Ovakav opis se može naći kod nekih zapadnjačkih pisaca od ranije kako je poslanik arapa očekivao uspjeh svojim ličnim zalaganjem i trudom. Iskrenost Muhammeda a.s. s kojom je obavljao svoju misiju, potpuno vjerovanje njegovih sljedbenika u ono što mu se objavljuje kao i iskustvo generacija kroz vijekove dovoljno govore o njemu. Dakle, radi se o neosnovanim i nerazumnim optužbama na Muhammeda a.s. za bilo kakvu namjernu obmanu ili podvalu, a povijest nije zabilježila da je neka namjerno učinjena prevara opstala toliko dugo. Islam ne samo da je opstao sve do danas, više od 13 stoljeća, već neprestano, iz godine u godinu, ima sve više novih

³¹ „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil 124 str.

³² Engleski kritičar i profesor za Islamske studije i Sjevernu Afriku u Sad-u i za azijske studije u San Francisku (1953)/ „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil

sljedbenika. Stranice historije nam ne pružaju nijedan primjer da je neko ko je bio prevarant i lukav u svojoj misiji uspio da stvori jednu od najplemenitijih, svjetskih imperija i civilizacija.”

ŠTA PODRAZUMIJEVA SVJEDOČENJE DA JE MUHAMMED ALLAHOV POSLANIK

1. Vjerovanje da je Muhammed a.s. poslat cijelom čovječanstvu. Njegovo poslanstvo nije ograničeno na samo jedan narod ili vrijeme, već je općenitog karaktera i važi za svako vrijeme i mjesto sve do Sudnjeg dana. Kaže Uzvišeni Allah:

Neka je uzvišen Onaj koji robu Svome objavljuje Kur'an da bi svjetovima bio opomena. (Al-Furkan 1)

2. Čvrsto ubjeđenje u njegovu bezgrješnost po pitanju dostavljanja objave od Uzvišenog Allaha jer je rekao Uzvišeni:

On ne govori po hiru svome – to je samo Objava koja mu se obznanjuje. (An-Nadžm 3-4)

Što se tiče ostalih stvari, on je čovjek koji je razmišljao o svojim problemima i stavovima i shodno tome postupao. Došlo je u hadisu: “Nekada se vi parničite preda mnom pa je moguće da neko od vas bude rječitiji od onog drugog pa da pomislim da on govori istinu i donesem presudu u njegovu korist. Ali, kome ja tako dosudim pravo drugog muslimana, neka zna da je to dio Džehennema.” (Muttefekun alejh)

3. Čvrsto ubjeđenje da je Muhammed a.s. poslat kao milost svim ljudima. Rekao je Uzvišeni Allah:

A tebe smo samo kao milost svjetovima poslali. (El-Enbija' 107)

Istinu je rekao Uzvišeni Allah, Muhammed a.s. je milost u svakom smislu i značenju te riječi, izveo je ljude iz robovanja

ljudima u robovanje Gospodaru ljudi, iz nepravde i tiranije u pravdu Islama i iz tjeskobe dunjaluka u prostranstva ahireta.

4. Čvrsto uvjerenje da je on posljednji poslanik, pečat poslanstva i najodabraniji među njima, poslije njega neće biti ni poslanika niti vjerovjesnika. Kaže Allah Uzvišeni:

Muhammed nije roditelj nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik (Al-Ahzab 40)

5. Čvrsto ubjedenje da je sa njim vjera upotpunjena i usavršena i njoj se ne smije ništa dodati niti oduzeti, jer kaže Uzvišeni:

Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam Islam bude vjera. (Al-Maida 3)

Iz ovoga se vidi sveobuhvatnost Islama u svim životnim aspektima i poljima – političkom, ekonomskom, društvenom i moralnom. Islam predstavlja i vjeru i državu u svakom smislu tih riječi. Kaže o tome engleski mislilac i ideolog Kwelem³³ u svojoj knjizi (Islamsko vjerovanje 119-120 str.) : “Kur’anski propisi nisu ograničeni samo na odgojne i vjerske odredbe. Kur’an je univerzalni ustav i zakon za Islamski svijet koji obuhvata građanske, trgovinske, ratne, sudske, krivične i kaznene odredbe. To je vjerski zakon oko koga gravitiraju sve stvari kako vjerske tako i ovosvjetske, čuva život i njegovo dostojanstvo, štiti prava zajednice, ali i pojedinca, brine o ličnom interesu čovjeka, ali i društva, vodi računa o kazni na ovom i budućem svijetu... Na osnovu ovoga Kur’an se značajno razlikuje od kršćanskih svetih knjiga u kojima nema

³³ „Rekli su o Islamu“ – Dr. Imaduddin Halil

ništa od osnova vjere već se uglavnom radi o spojenim pričama, mitovima i velikoj zabludi i tumananju u vezi sa tim koga treba obožavati... Sve je to nerazumno i bez ikakvog efekta.”

6. Čvrsto ubjeđenje da je Muhammed a.s. u potpunosti izvršio svoj zadatak koji mu je bio povjeren od Allaha Uzvišenog, dostavio je svoju poslanicu i posavjetovao svoj ummet pa nije ostavio nijedno dobro, a da na njega nije ukazao i naredio da se čini, niti je ostavio neko zlo, a da na njega nije upozorio i zabranio ga. Rekao je Allahov Poslanik a.s. na oproštajnom hadždžu kada se obratio hiljadama ljudi: “**Zar vam nisam dostavio? Rekoše – Da! Zatim Poslanik a.s. reče: - Allahu posvjedoči.**” (Muttefekun alejh)

7. Uvjerenje da je vjerezakon (šerijat) koji je objavljen Muhammedu a.s. jedini prihvaćen kod Allaha nakon što je objavljen i da se Allah ne može na drugačiji način obožavati. Allah neće primiti nijedan drugi šerijat i ljudi će račun polagati po njegovim pravilima i propisima jer On Uzvišeni kaže:

A onaj koji želi neku drugu vjeru osim Islama, neće mu biti primljena, i on će na onome svijetu nastradati. (Alu Imran 85)

Došlo je u hadisu: “**Tako mi Onoga u Čijoj ruci je moj život, svako ko čuje za mene od ovoga ummeta, bio on jevrej ili kršćanin, a zatim umre, a ne povjeruje u ono sa čime sam poslat, biće od stanovnika vatre (Džehennema).**” (Sahihu Muslim)

8. Pokornost Poslaniku a.s. Rekao je Uzvišeni:

Oni koji su poslušni Allahu i Poslaniku biće u društvu vjerovjesnikā, i pravednikā, i šehīdā, i dobrih ljudi, kojima je

Allah milost Svoju darovao. A kako će oni divni drugovi biti! (An-Nisa' 69)

Ova pokornost se ogleda u činjenju onoga što je on alejhisselam naredio i ostavljanju onoga što je on zabranio, jer kaže Uzvišeni Allah:

Ono što vam Poslanik kao nagradu dā – to uzmite, a ono što vam zabrani – ostavite; i bojte se Allaha jer Allah, zaista, strahovito kažnjava. (Al-Hašr 7)

Allah Uzvišeni je objasnio kakve su posljedice nepokornosti prema Allahovom Poslaniku pa kaže:

A onoga ko se bude protiv Allaha i Poslanika Njegova dizao i preko granica Njegovih propisa prelazio – On će u vatru baciti, u kojoj će vječno ostati; njega čeka sramna patnja. (An-Nisa' 14)

9. Zadovoljstvo njegovim sudom i neprigovaranje na ono što je on propisao i odredio, jer kaže Uzvišeni:

I tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore. (An-Nisa' 65)

Ovo također znači da njegovom šerijatu i sudu treba dati prednost nad svim ostalim zakonima, sudovima i sistemima, jer kaže Allah Uzvišeni:

Zar oni traže da im se kao u pagansko doba sudi? A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje? (Al-Maidah 50)

10. Slijeđenje njegovog sunneta, jer kaže Allah Uzvišeni:

Reci: "Ako Allaha volite, mene slijedite, i vas će Allah voljeti i grijehe vam oprostiti!" – A Allah prašta i samilostan je. (Alu Imran 31)

Treba se ugledati na njega a.s. i on nam treba biti primjer i uzor kojim ćemo se voditi, pa kaže Uzvišeni:

Vi u Allahovom Poslaniku imate divan uzor za onoga koji se nada Allahovoj milosti i nagradi na onome svijetu, i koji često Allaha spominje.
(Al-Ahzab 21)

Slijedenje Poslanika a.s. zahtijeva poznavanje i proučavanje njegove sire (biografije) kako bi se na njega ugledali i njime rukovodili. Kaže Zejnulabidin – Alijj bin Husejn bin Alijj bin Ebi Talib r.a.: "Učili smo o životopisu i pohodima Poslanika a.s. kao što smo učili kur'anske sure." El-Bidaje ven-nihaje/ Ibn Kesir 3/242

11. Poslaniku a.s. treba dati mjesto i položaj koje mu je dao Allah s.v.t., ne treba pretjerivati u njegovom veličanju niti umanjivati njegovu vrijednost, jer kaže Muhammed a.s.: "Nemojte pretjerivati u mom veličanju (uzdizanju) kao što su to činili kršćani sa sinom Merjeminim (Isaom a.s.). Ja sam Allahov rob pa recite Allahov rob i Njegov poslanik." (Sahihul-Buhari)

12. Kada se spomene Allahov Poslanik a.s. treba na njega donijeti salevat jer kaže Uzvišeni:

Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljte mu pozdrav! (Al-Ahzab 56)

Rekao je Muhammed a.s.: “Škrtica je onaj u čijem prisustvu bude spomenuto moje ime, a on me salavatom ne spomene!” (Tirmizi)

13. Ljubav i poštovanje prema Poslaniku a.s. u odnosu na sve ostalo, jer nakon Uzvišenog Allaha, on a.s. ima najveće zasluge kada se radi o uputi ljudi u Islam. U slijeđenju i oponašanju Muhammeda a.s. je sreća na ovom i budućem svijetu, jer je rekao Uzvišeni Allah:

Reci: "Ako su vam očevi vaši, i sinovi vaši, i braća vaša, i žene vaše, i rod vaš, i imanja vaša koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da prođe neće imati, i kuće vaše u kojima se prijatno osjećate – miliji od Allaha i Njegova Poslanika i od borbe na Njegovu putu, onda pričekajte dok Allah Svoju odluku ne donese. A Allah grješnicima neće ukazati na Pravi put." (At-Tavbah 24)

Poslanik a.s. je objasnio koji su to plodovi ljubavi prema njemu a.s. odgovorivši čovjeku koji ga je upitao: “O Allahov Poslaniče, kada će Sudnji dan?” Poslanik a.s. mu odgovori: “A šta si pripremio za njega?” Reče: “Nisam pripremio za njega ni mnogo namaza ni mnogo posta, a ni sadake. Ali, volim Allaha i Njegovog poslanika.” Muhammed a.s. mu je odgovorio: “Ti ćeš biti sa onim koga voliš! (Muttefekun alejh)

U drugom hadisu stoji: “Kod koga budu tri osobine, osjetit će slast imana: -Da mu Allah i Njegov poslanik budu draži od svega mimo njih, da zavoli čovjeka samo u ime Allaha, i da prezire da se vrati u nevjerstvo kao što prezire da bude bačen u Vatru.” (Muttefekun alejh)

Ljubav prema Poslaniku a.s. podrazumijeva i ljubav prema onima koje je volio Muhammed a.s. kao što su njegova porodica i ashabi, a mržnju prema onome što je on mrzio, kao i lojalnost onima koje je on ovlastio i postavio, a neprijateljstvo prema onima sa kojima je Poslanik a.s. bio u neprijateljskim odnosima, jer je on volio u ime Allaha i mrzio u ime Allaha.

14. Pozivanje u Islam, njegovo širenje i dostavljanje ljudima i oživljavanje prakse Poslanika a.s. mudrošću i lijepim savjetima. Treba podučiti onoga ko ne zna, opomenuti nemarnog, i sve to mora biti u skladu sa riječima Uzvišenog Allaha:

Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj i s njima na najljepši način raspravljaj! (An-Nahl 125)

Rekao je Poslanik a.s.: “Dostavite od mene pa makar i jedan ajet.” (Sahihul-Buhari)

15. Odbrana Poslanika a.s. i njegovog sunneta tako što ćemo negirati sve ono što se odnosi na njega lično, a čega se on odrekao i tako što ćemo pojasniti činjenice onome ko ih ne poznaje. Njegov sunnet ćemo štititi tako što ćemo odgovarati na sumnje i podvale koje dolaze od strane neprijatelja Islama.

16. Čvrsto se treba držati sunneta Poslanika a.s. jer on u hadisu kaže: “Držite se mog sunneta i sunneta pravednih halifa. Držite se toga svojim kutnjacima i čuvajte se novina u vjeri, jer svaka novina je novotarija, a svaka novotarija je zabluda. (Musned imama Ahmeda)

ZAKLJUČAK

Završićemo ovu studiju riječima francuskog pjesnika La Martina koji kaže o veličini Muhammeda a.s.:³⁴ “Nikada prije u ljudskoj povijesti, svjesno ili nesvjesno nije bilo tako važne misije. Ta misija je bila nadljudska i uklonila je zablude koje su stajale poput brane između čovjeka i Stvoritelja. Posredstvom te misije Bog je dopro do čovjeka i čovjek do Boga. Preko Poslanika a.s. se vraćamo ideji božanstva, njenoj ispravnosti i svetosti, usred anarhije lažnih božanstava i idola koje je narod obožavao u to vrijeme. Nikada se prije nije dogodilo da čovjek nadmaši ljudske granice sa tako skromnim resursima, jer se on oslanjao na sopstvenu koncepciju u realizaciji svoje veličanstvene misije i niko mu nije pomogao osim šačice vjernika koji su vjerovali u njega, u ovom zabačenom kutku ogromne pustinje.

Konačno, nikada prije se nije dogodilo da neko pokrene tako ogromnu i trajnu revoluciju u cijelom svijetu. Za manje od dva vijeka nakon što se Islam pojavio, jakim i čvrstim vjerovanjem i oružjem, zagospodario je cijelim Arabijskim poluotokom, zatim je u ime Allaha osvojio Perziju, Horosan, Irak, Zapadnu Indiju, Siriju, Etiopiju, cijelu Sjevernu Afriku, veliki broj u Mediteranskom moru, Španiju i dio Francuske.

Ako se uzme veličina cilja, mala količina sredstava i grandioznost rezultata, kao tri mjere ljudskog genija, ko bi se onda usudio da sa Muhammedom uporedi ijednog velikog čovjeka moderne historije? Ti velikani su samo napravili oružje, ili uspostavili sekularne zakone, ili izgradili imperije materijalne prirode, koje su u većini slučajeva gledali kako se raspadaju pred njihovim očima.

³⁴ Islam i kršćanstvo/ Azizus-Samed

Međutim, Muhammed a.s. nije pokrenuo samo vojske, imperije, kraljevine i narode i uspostavio zakone i propise, već je sa time pokrenuo milione onih ljudi koji danas nastanjuju više od trećine svijeta. Učinio je i više od toga – alarmirao je i pokrenuo svećenike, velikodostojnike, religije, ideje, ubjeđenja i duše ka uputama knjige čiji ajeti postaju zakonom koji uređuje. Formirana je nacija duhovnosti u kojoj su zadržani narodi različitih rasa, boja i jezika. Ostavio nam je osobenosti i nasljeđe koji su neizbrisivi za Islamski ummet, a to su mržnja prema širku (mnogoboštvu) i robovanje Jednom Jedinom Bogu, do Kojeg pogledi ne mogu doprijeti. Ovime se odlikuju oni koji vjeruju u Muhammeda a.s. – Čvrstim stavovima protiv lažnih bogova i mnogoboštva koji nebo čine nečistim. Ulazak trećine stanovništva Zemlje u njegovu vjeru je mu'džiza (čudo), ili bolje rečeno, to nije čudo čovjeka već čudo uma.

Ideja tevhida (monoteizma) kojoj je Muhammed a.s. pozivao bila je čudo sama po sebi, a nastala je usred legendi i mitova koji su čuvani u praksi vračara, svještenika i onih koji su se brinuli o kipovima. Ta ideja je bila odmah u stanju da jednim govorom uništi sve idole i kipove koji su bili obožavani i da rasplamsa vatru u trećini svijeta. Doista život Muhammeda a.s. i njegova razmišljanja o svemiru, njegova hrabra revolucija protiv mitova i zabluda u njegovoj zemlji, njegova hrabrost protiv gnjeva pagana, snaga i strpljivo podnošenje svih iskušenja i zlostavljanja tokom 15 godina u Mekki³⁵, strpljenje na samovolji naroda i njihovom preziru do te mjere da je postao njihova žrtva. I pored svega spomenutog Poslanik a.s. je bio ustrajan u svojoj misiji i borbi protiv moralnog nereda i džahilijetskih običaja. Duboko je vjerovao u uspjeh, bio je smiren kada bi ga zadesile nevolje i poteškoće, a ponizan u

³⁵ Tačno je da je u Mekki Muhammed a.s. pozivao 13 godina

pobjedama. Njegove ambicije koje su bile posvećene ideji tevhida (monoteizma), a nikako prestižu i vlasti, njegove dove koje su bile neprestane, njegovo obraćanje Allahu, njegova smrt i velika pobjeda nakon smrti, sve ovo svjedoči da se ne radi o lažnom poslaniku već o čvrstom i temeljnom vjerovanju i nepokolebljivom ubjedenju. To jako ubjedenje mu je dato kako bi uspostavio pravu vjeru, izgradio njenu akidu (ideologiju) na dva osnovna principa, a to su: Allahova jednoća i Njegova nematerijalnost. Na osnovu prvog principa spoznajemo i učimo ko je Allah, a drugi princip je u vezi sa gajbom (skrivenim). Muhammed a.s. je mudrac, govornik, zakonodavac, ratnik, osvajač, mislilac, poslanik, osnivač racionalne religije u kojoj se ne robuje i ne obožavaju se kipovi i idoli, lider 20 imperija koje je sjedinio u jednu duhovnu koja ne poznaje granice. To je bio Muhammed. Ako pogledamo na osnovu svih kriterijuma po kojima mjerimo veličinu i vrijednost čovjeka zapitajmo se da li postoji veća ličnost od Muhammeda?!”

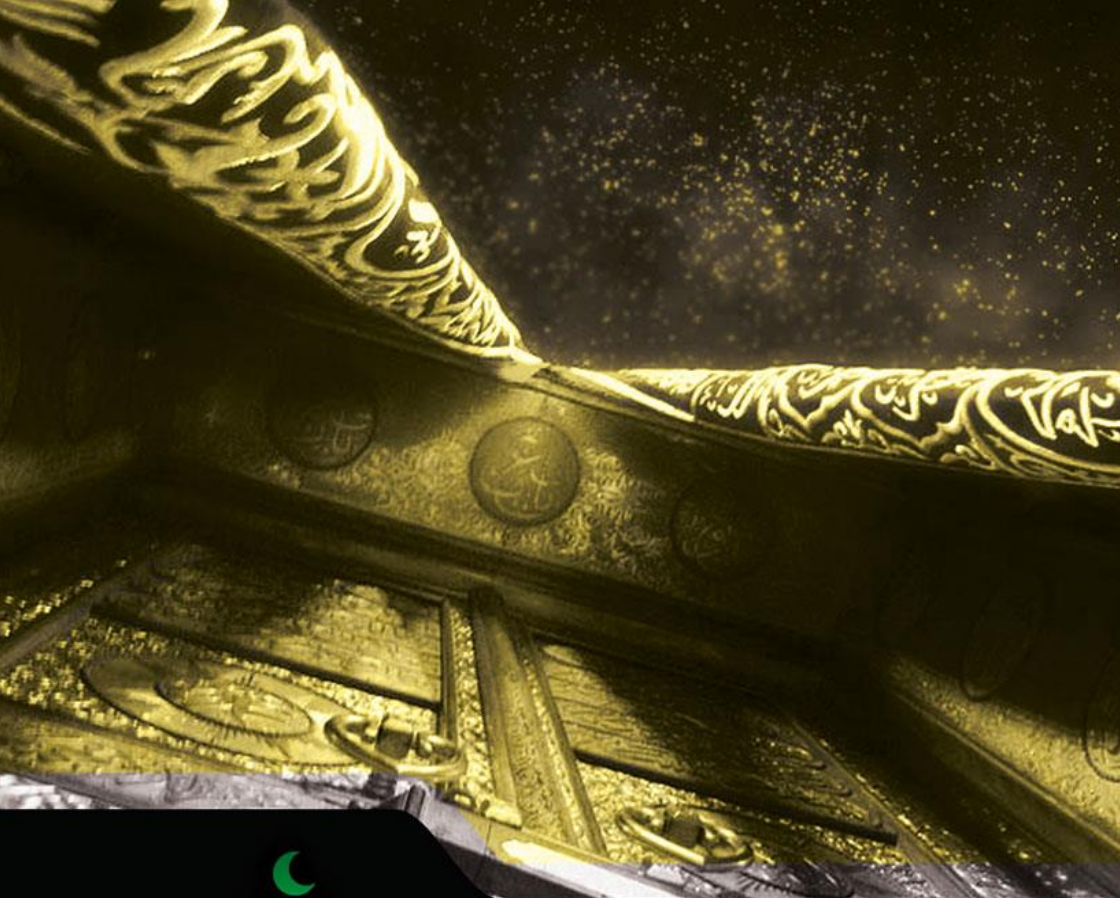
Ti si moj otac i majka, o Allahov Poslaniče. Ja priznajem da ti nisam dao u ovoj knjižici dovoljno prava koja ti pripadaju. Naveo sam samo neki sažetak i smjernice koje govore o ovom velikom Poslaniku, koji je svojom misijom za sva vremena porazio mnogobošce i sljedbenike strasti, ovosvjetskih ambicija i životinjskih poriva koji su nastojali porobiti čovječanstvo.

Molim Allaha da ova knjiga bude u skladu sa onim što se pripisuje ovoj plemenitoj ličnosti, čista od izmišljotina i laži i ključ za još veću spoznaju i znanje o ovoj velikoj ličnosti, koja upućuje na svako dobro i upozorava na svako zlo . Njegov govor i djela su način i pravila preko kojih se stiče Allahovo zadovoljstvo i Džennet. Molim Uzvišenog Allaha da se odrekemo slijepog slijedenja predaka koje je zasnovano na

neznanju, i da naš početak bude utemeljen na znanju i istraživanju onoga što želimo prihvatiti i raditi po njemu.

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM